



ĒRĢĻU NOVADA ZINĀS

Ērgļu novada pašvaldības informatīvais izdevums Nr. 8 (57)

2011. augusts

ĪSZINĀS PAR NORISĒM PAŠVALDĪBĀ

1. septembra Zinību dienas svinības

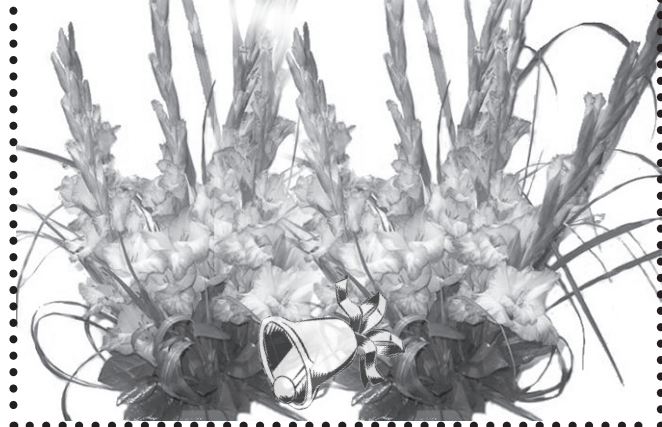
Ērgļu novadā:

plkst. 9.00 Ērgļu arodividusskolā

plkst. 9.30 J. Zāliša Sausnējas pamatskolā

plkst. 10.00 Ērgļu vidusskolā

plkst. 10.00 pirmsskolas izglītības iestādē
“Pienenīte” – “Sveiki bērnodārz!”



✓ 23.jūlijā darbu uzsāk atrakciju parks „Braku takas”. Aktivā tūrisma piekritēji var izmēģināt savus spēkus dažādu grūtību trošu ceļos, atpūsties aktīvos pasākumos, smelties spēkus dabā atpūtas vietā “Ģibuli”.



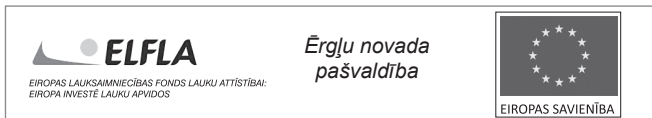
✓ 26. jūlijā tūrisma pakalpojumu sniedzēju pieredzes braucienā pie Līgatnes tūrisma uzņēmējiem no Ērgļu novada piedalījās „Braku” muzeja speciāliste Zinta Saulīte, bibliotekāre Sarmīte Dreiblate, informācijas speciāliste Ilze Daugiallo, novada iedzīvotājas un „Pakalniņu” speciālistes Inese Mailīte un Māra Liepiņa un literatūras skolotāja Māriete Breikša. Braucienā bija iespēja apskatīt Līgatnes papīrfabrikas darbu, iepazīties ar vēsturisko ciemata centru un Lustūzi – smilšakmens klinti ar neskaitāmajām pagrabalām, apmeklēt padomju laika slepeno bunkuru, uzzināt kā tiek grebtas karotes, veidot darījumus no tāsiem. Dalībnieki uzzināja, kā darbojas Līgatnes tūrisma informācijas punkts un kāds ir savdabīgā Vienkoču parka piedāvājums.

✓ Ērgļu novada Sausnējas pagasta Sausnējas ciemā turpinās ERAF līdzfinansētā projekta “Ūdenssaimniecības attīstība Ērgļu novada Sausnējas pagasta Sausnējas ciemā” realizācija. No skolas līdz Sausnējas centram iebūvēts kanalizācijas un ūdensvadu tīkls. Iebūvētas abas pārsūkņēšanas stacijas KSS-1 un KSS-2.

Ir ielikti pamati ūdens sagatavošanas iekārtai un sagatavots laukums notekūdeņu attīrīšanas iekārtas izbūvei.



IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ



✓ Veiktie darbi ELFLA projekta Nr. 10-05-L32150-0000185 „Pamatpakalpojumu iedzīvotājiem uzlabošana Ērgļu novadā” ietvaros:

■ SIA „RRKP būve” ir pabeigusi trotuāra rekonstrukciju Zaļā ielā Ērgļos. Ielas trotuāra 500 m garā posmā ieklāts jauns bruģa segums, ievērojami uzlabojot gājēju drošību, ērtu pārvietošanos un tā uzkopšanas darbus.



■ SIA „EKODIENESTS” ir pabeigusi Sausnējas pagasta novadpētniecības muzeja rekonstrukcijas darbus. Veikta 1.stāva iekšējo sienu apdare, ieklāts jauns grīdas segums, iekārtots sanmezgls, pārbūvēta apkure, nomainīta elektroinstalācija, atjaunota ēkas fasāde, piebūvēta ārējā terase.



■ SIA „RRKP būve” veic skolas sporta laukuma rekonstrukcijas 1.kārtas darbus. Ir noasfaltēts hokeja laukums, izbūvēta elektroinstalācija, nobruģēts gājēju celiņš uz hokeja laukumu, izveidota ugunsкура vieta. Izveidots un noasfaltēts skeitparka laukums, uzsākta rampu būvniecība.



✓ SIA „RRP būve” ir pabeigusi Ērgļu estrādes atjaunošanas darbus. Nomainītas visas trupes bojātas koka konstrukcijas, veikti koka un metāla konstrukciju krāsošanas darbi, piebūvēti bruģa seguma pakāpieni uzejai estrādē.

✓ 13. augustā Ērgļu novada pašvaldības delegācija piedalījās Putnu pašvaldību 10. salidojumā Dundagā. Pasākumā bija iespēja iepazīties ar Dundagas pašvaldības darbu, saimniecisko darbību un kultūras dzīvi novadā, tūrisma piedāvājumu. Dundagas novadā dzīvo 4,5 tūkstoši iedzīvotāji un tā platība sasniedz 674 km².

Jumurdas pagasta pārvalde no 22.08.11. līdz 26.09.11. izsludina fotokonkursu

„ES UN MEŽS”

Mērķis: Veicināt radošās prasmes, saredzēt un iemūžināt mirkli savā apkārtnē un ikdienas gaitās saistībā ar norisēm mežā.

Konkursa norises kārtība

- Konkurss norisinās no 2011. gada 22. augusta līdz 2011. gada 26. septembrim.
- Konkursa dalībnieki – ikviens iedzīvotājs, kura pastāvīgā dzīvesvieta vai darbavieta ir Ērgļu novads.
- Fotogrāfijai jābūt fotografētai mežā. Fotogrāfijā var būt atspoguļota meža ainava, dzīvnieki vai cilvēki dažādās nodarbēs – ogošanā, sēņošanā. Fotogrāfijās vēlamas pozitīvas noskaņas. Katrs dalībnieks drīkst nosūtīt vairākas fotogrāfijas: 1 līdz 3 darbus.
- Dalībniekam jānorāda darba autora – vārds, uzvārds, tālrunis, e-pasts, katras nosūtītās fotogrāfijas nosaukums, e-pasta pielikumā pievienojot konkrēto fotogrāfiju.
- Fotogrāfijas jānosūta uz e-pastu: jumurdas.pagasts@ergli.lv vai fotogrāfijas jāiesniedz personīgi Jumurdas pagasta pārvaldē.
- Labākās fotogrāfijas tiks publicētas Ērgļu novada mājas lapā www.ergli.lv
- Visas fotogrāfijas tiks izvietotas izstādē Jumurdas pagasta pārvaldes telpās, lai noskaidrotu simpātiju foto.

Jauns aktīvā tūrisma piedāvājums

Novada svētku laikā patīkamu pārsteigumu Ērgļu novada iedzīvotājiem un viesiem sagādāja viesu mājas „Vējkalna nams” īpašnieks Ilmārs Kaņķelis ar savu ģimeni. Svētku dalībnieki tika informēti par jauna atrakciju parka “Braku takas” darbības uzsākšanu.

Tā atrašanās vieta ir pavisam viegli atrodamā – pirms R.Blaumaņa muzeja “Braki”. Trases posmi, nosaukti leģendārajos R.Blaumaņa darbu varoņu tēlos, aicināt aicina pārvarēt dažādus šķēršļus virs zemes līdz pat 12 metru augstumā. “Ieviņas šūpoles” un “Velnīņu tilts” piemērots bērniem un iesācējiem, “Zaplīzīte”, “Purva bridējs”, “Krustīnpolka” aicina ar vīdējas sarežģītības pārbaudījumiem, labas fiziskās sagatavotības drosminiekiem met izaicinājumu augstas sarežģītības posms ar pārbaudījumiem “Edgara kumelī”, “Ābraha spēriens”, “Sviesta ķēnes”, “Pindacišas nošļūciens”, un ekstrēmo posmu “Dūdarka rokdarbi”.

Trasē tiek izmantots profesionāls ekipējums un pirms došanās trasē tiek veikta instruktāža. Tiem, kas nolēmuši pārbaudīt savas spējas, ieteikums līdzīgi ņemt aizsargķiveres un cimds. Ja tādi nav mājas krājumos, varēsiet iznomāt parka kasē. Protams, ikvienam interesentam jādodomā par aktīvās atpūtas piemērotu apģērbu un apaviem.

Atrakciju parka aktīvā darba sezona paredzēta no 1.maija līdz 30.septembrim. Darba laiks no otrdienas līdz svētdienai no plkst. 10:00 līdz 18:00. Ārpus noteiktā darba laika aktīvajā sezonā trasi iespējams izmantot tikai ar iepriekšēju rezervāciju pa tālruni 29429125.

Atrakciju parks piedāvā arī komandas veidošanas pasākumus, ekskursijas Ērgļu apkārtnē, laivu nobraucienus pa Ogres upi, distanču slēpošanas trasi, velobraucienus maršrutos.

Vairāk informācijas varēs iegūt mājas lapā www.brakutakas.lv.

Informācijas speciāliste **Ilze Daugiallo**



SAISTOŠIE NOTEIKUMI

Ērgļu novada Ērgļu pagastā

2011. gada 27. jūnijā Nr.6 domes sēdes protokols Nr.8,1.§

Par kārtību, kādā tiek izsniegta atļauja vīna, raudzēto dzērienu vai pārējo alkoholisko dzērienu ražošanai Ērgļu novadā

Izdoti saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām” 43.panta pirmās daļas 13.punktu un Alkoholisko dzērienu ap-rites likuma 8.panta otro daļu

1.Vispārīgie jautājumi

1. Saistošie noteikumi nosaka kārtību, kādā Ērgļu novada pašvaldībā (turpmāk – pašvaldība) tiek izsniegta atļauja pašu ražotā vīna, raudzēto dzērienu vai pārējo alkoholisko dzērienu ražošanai no savā īpašumā vai valdījumā esošajos dārzos un dravās iegūtajiem produktiem vai savvaļā augošiem augiem, neizmantojot spirtu vai citu saražotos alkoholiskos dzērienus.

2. Atļaujas izsniegšana

2. Atļauju vīna, raudzēto dzērienu vai pārējo alkoholisko dzērienu ražošanai Ērgļu novadā (turpmāk – atļauja) izsniedz pašvaldības domes priekšsēdētājs (atļaujas paraugs pielikumā).

3. Lai saņemtu atļauju, komersantam pašvaldības administrācijā jāiesniedz ar komersanta atbildīgās amatpersonas parakstu un zīmogu apstiprināts iesniegums, kurā jānorāda un jāpievieno:

3.1.komersanta nosaukums un juridiskā adrese;

3.2.komersanta reģistrācijas apliecības kopija;

3.3.saražojamo alkoholisko dzērienu sortiments un apjoms un/vai absolūtā alkohola daudzums;

3.4.ražošanas vieta (adrese) un ražošanas vietas lietošanas tiesību aplieci- noša dokumenta kopija.

4. Pašvaldības domes priekšsēdētājs izskata iesniegumu atļaujas saņemšanai un Administratīvā procesa likumā no- teiktajā kārtībā pieņem lēmumu par at- ļaujas izsniegšanu vai atteikumu iz- sniegt atļauju.

5. Atļauja tiek izsniegta bez maksas uz nenoteiktu laiku.

3. Atļaujas izsniegšanas atteikšana un atcelšana

6. Pašvaldības domes priekšsēdētājs atsaka izsniegt atļauju, ja:

6.1.komersants nav iesniedzis visus saistošo noteikumu 3.punktā minētos dokumentus;

6.2.komersants atļaujas saņemšanai sniedzis nepatiesas ziņas;

6.3.ražošanu plānots uzsākt vietās, kas atrodas:

6.3.1.izglītības iestāžu, kultūras iestāžu un ārstniecības iestāžu, policijas, karaspēka daļu un vai citu militāro for- mējumu ēkās un teritorijās;

6.3.2.ēkās, kurās atrodas valsts vai pašvaldības iestādes;

6.3.3.daudzdzīvokļu (divdzīvokļu vai vairāk dzīvokļu) mājās;

6.3.4.alkoholisko dzērienu ražošanas norādītajā vietā būtiski apdraud sabied- risko kārtību un citu personu tiesību aizsardzību.

7. Pašvaldības domes priekšsēdētājs ar motivētu lēmumu ir tiesīgs atcelt iz- sniegto atļauju, ja:

7.1.komersants atļaujas saņemšanai sniedzis nepatiesas ziņas;

7.2.ražošana tiek veikta telpās, kas nav pielāgotas un neatbilst to izmanto- šanas mērķim;

7.3.izbeigta attiecīgā ražošana atļau- jā norādītajā vietā;

7.4.netiek ievērota ražošanas atkritu- mu utilizācija;

7.5.alkoholisko dzērienu ražošana at- ļaujā norādītajā vietā būtiski apdraud sabiedrisko kārtību un citu personu tie- sību aizsardzību.

8. Lēmumu par atļaujas atcelšanu pašvaldības domes priekšsēdētājs pie- ņem desmit darba dienu laikā pēc 7. punktā minēto apstākļu konstatēšanas un par to nekavējoties rakstveidā pazi- ņo atļaujas saņēmējam.

4. Noteikumu izpildes kārtība

9. Šo saistošo noteikumu prasību iz- pildes kontroli veic pašvaldības domes priekšsēdētājs.

10. Pašvaldības domes priekšsēdētājs ir atbildīgs par šo saistošo noteikumu izpildes ievērošanu.

11. Pašvaldības domes priekšsēdētāja izdoto administratīvo aktu vai faktisko rīcību var apstrīdēt pašvaldības domē.

12. Pašvaldības domes izdotos lēmu- mus var pārsūdzēt administratīvajā ra- jona tiesā.

13. Saistošie noteikumi stājas spēkā nākamajā dienā pēc to publicēšanas in- formatīvajā izdevumā ”Ērgļu Novada Ziņas”.

Pašvaldības domes priekšsēdētājs

G.Velcis

PIELIKUMS

Ērgļu novada pašvaldības domes 2011.gada 27.jūnija saistošajiem noteikumiem Nr.6 ” Par kārtību, kādā tiek izsniegta atļauja vīna, raudzēto dzērienu vai pārējo alkoholisko dzērienu ražošanai Ērgļu novadā”.

Atļauja

vīna, raudzēto dzērienu vai pārējo alkoholisko dzērienu ražošanai Ērgļu novadā

Nr. _____

Ērgļu novada pašvaldības domes priekšsēdētājs izsniedz atļauju:

Komersanta nosaukums un juridiskās adrese:

Komersanta reģistrācijas Apliecība Nr.:

Ražošanas vieta:

Ražošanas veids:

Atļauja derīga:

Atļauja izsniegta saskaņā ar Ērgļu novada pašvaldības domes 2011.gada 27.jūnija saistošo noteikumu Nr.6, 4.punktu.

Atļauja derīga, uzrādot personu apliecinošu dokumentu vai Uzņēmumu reģistrā izsniegtu reģistrācijas apliecību.

Ērgļu novada pašvaldības domes priekšsēdētājs

z.v.

/vārds uzvārds/

Saimnieciskā dzīve novadā

Saimniekošana Sausnējas pagasta zemnieku saimniecībā “Atpūtas”

Ērgļu novadā nav lielu kompleksu, ne arī lielu saimniecību, bet ir vidējas un mazas saimniecības. Šoreiz apmeklēju Sausnējas pagasta z/s “Atpūtas”, kur saimnieko Valentīna un Roberts Vinki.Ar draudzīgām reļām mani sagaidīja mazais mājas sargs – sunīte Sāra.Dārza malā skaisti saziedējusi sarkanu un dzeltenu dāliju rinda. Valentīnu sastapu, uzkopjot piena telpas, jo bija piena rīts, kad piens tika aizvests uz Jēkabpils piena kombinātu. Roberts nodarbojās ar saimniecības rīta darbiem.

Savā laikā Roberts un Valentīna beidza Jelgavā LLA. Izaudzinājuši un izskolojuši meitu Aiju un dēlu Gunti .Aicināju uz sarunu saimnieku Robertu, bet viņš uzticēja to darīt Valentīnai, jo viņa jau visu pārzina un rīko. Valentīna pastāstīja par saimniekošanas sākumu.

Likvidējoties paju sabiedrībai “Sausnēja”, abi palika bez darba, līdz ar to nebija iztikas līdzekļu. Domāja, ka kaut kas ir jādara, līdz izdomāja dibināt zemnieku saimniecību. Sākumā bija 3 govīs un kāds telēns, traktors T-40. Zemes reformas laikā iegādājās 19 hektārus lauksaimniecībā izmantojamo zemi īpašumā. Tā iesākās saimniekošana, viegli jau nebija, zemīte diezgan purvaina ar maziem tīrumiņiem, tikai ganībām iznāca. Radās iespēja nomāt no Sausnējas pašvaldības 18 ha lielu pļavu siena pļaušanai. Vēlāk jau tika piedāvāti dažādi atbalsta pasākumi no ES un valsts. Saimniecība strādā ar bioloģiskās lauksaimniecības attīstības metodēm, piena lopkopībā piesakās uz vieno- to platību maksājumiem, saņem bezakcīzes dīzeļdegvielu. Tika izstrādāti un realizēti divi ES atbalsta projekti – DNS un Standartu sasniegšana. Pateicoties šim atbalsta aktivitātēm, tika uzcelta un iekārtota piena māja ar iekārtām, nopirkts slaukšanas aparāts, ie-



vilktā 3 fāžu elektrība, izrakta aka, ierīkots kūti ūdensvads un dzirdnes. Šīs atbalsta aktivitātes arī bija liels atspazds mazajām saimniecībām, kas ļāva attīstīties. Pašreiz ir 9 slaucamas govīs un 2 audzējamās telītes.

Piena teljs pašī neturam, pārdodam uzpircējiem. Saimnieciskās darbības uzskaites dokumentāciju Valentīna veic pati. Viņa smeļ – jāiet būs mācīties darboties ar datoru, kā arī jāiegādājas pašiem savs, jo tagad savādāk nevar. Lielī palīgi ir dēls Guntis, vedekla Gita un mazdēli Kalvis un Kristers. Vai tas ir siena sagatavošanas laiks, vai ražas novākšana – viņi savu palīdzību neatsaka. Reizēm ir tāds rūgtums sirdī, mēs taču tāpat strādājam kā poļi, bet viņi saņem 10 reizes lielākus atbalsta maksājumus nekā mēs. Kur taisnība? Tagad daudzi vajag izbūvēt mēslu krātuvi, drīz tā būs obligāta prasība visām mazajām saimniecībām, jāsakārto un jālabiekārto apkārtnē. Varētu jau sēdēt, neko nedarīt un atpūsties, bet, kamēr vēl ir spēks un iespēja, tikmēr strādāsim, jo nezinām, kas būs rītdien. Varbūt kādam noderēs mūsu aizsāktais darbs.

Novēlu: lai veselība un izturība saimniekojot!

Diāna Suščenko,

Lauku attīstības speciāliste

PIELIKUMS

Ērgļu novada pašvaldības domes 27.06.2011. sēdes lēmumam, protokols Nr.8,1.§

Ērgļu novada pašvaldības domes 27.06.2011. saistošo noteikumu Nr.6 “Par kārtību, kādā tiek izsniegta atļauja vīna, raudzēto dzērienu vai pārējo alkoholisko dzērienu ražošanai Ērgļu novadā” paskaidrojuma raksts

Paskaidrojuma raksta sadaļas	Norādāmā informācija
1.Projekta nepieciešamības pamatojums	Nepieciešamību izstrādāt saistošos noteikumus nosaka Latvijas Republikas Alkoholisko dzērienu aprites likums Noteikumi atvieglos komersantiem procedūru pašvaldības atļaujas saņemšanai, noteiks vienotu kārtību, kādā tiek izsniegta atļauja vīna, raudzēto dzērienu vai pārējo alkoholisko dzērienu ražošanai Ērgļu novadā.
2.Īss projekta satura izklāsts	Saistošie noteikumi nosaka, kādā kārtībā Ērgļu novada pašvaldībā tiek izsniegta atļauja pašu ražotā vīna, raudzēto dzērienu vai pārējo alkoholisko dzērienu ražošanai no savā īpašumā vai valdījumā esošajos dārzos un dravās iegūtajiem produktiem vai savvaļā augošiem augiem, neizmantojot spirtu vai citu saražotos alkoholiskos dzērienus. Saistošie noteikumi nosaka gadījumus, kādos atļaujas izsniegšana tiek atteikta vai izsniegtā atļauja atcelta, nosaka noteikumu izpildes kārtību. Saistošie noteikumi izstrādāti, pamatojoties uz Alkoholisko dzērienu aprites likuma 8.panta otro daļu, kas nosaka pašvaldības tiesības izdot saistošos noteikumus , kuros nosaka kārtību, kādā komersants ir tiesīgs saņemt atļauju pašu ražotā vīna, raudzēto dzērienu vai pārējo alkoholisko dzērienu ražošanai.
3.Informācija par plānoto projekta ietekmi uz pašvaldības budžetu	Saistošajos noteikumos noteiktās administratīvās darbības veiks pašvaldības darbinieki, tādēļ papildu darbinieki un budžeta līdzekļi nav nepieciešami.
4.Informācija par plānoto projekta ietekmi uz sabiedrību (mērķgrupām) un uzņēmējdarbības vidi pašvaldības teritorijā	Sabiedrības mērķgrupa, uz kuru attiecināms saistošo noteikumu tiesiskais regulējums, ir komersanti, kuri nodarbojas ar vīna, raudzēto dzērienu vai pārējo alkoholisko dzērienu ražošanu Ērgļu novadā. Rezultātā pašvaldības teritorijā tiks sakārtota komercdarbība .
5.Informācija par administratīvajām procedūrām	Lai saņemtu pašvaldības atļauju pašu ražotā vīna, raudzēto dzērienu vai pārējo alkoholisko dzērienu ražošanai Ērgļu novadā, komersantam Ērgļu novada pašvaldības administrācijā jāiesniedz ar komersanta atbildīgās amatpersonas parakstu un zīmogu apstiprināts iesniegums, kurā jānorāda saistošajos noteikumos noteiktā informācija un jāpievieno noteiktie dokumenti. Atļauju izsniedz saistošajos noteikumos norādītā pašvaldības amatpersona. Saistošie noteikumi stājas spēkā nākamajā dienā pēc to publicēšanas informatīvajā izdevumā ”Ērgļu Novada Ziņas” un tie tiks ievietoti Ērgļu pašvaldības interneta mājaslapā www.ergli.lv.
6.Informācija par konsultācijām ar privātpersonām	Saistošo noteikumu projekts izskatīts Ērgļu novada pašvaldības domes Finanšu un attīstības komitejas sēdē un publicēts Ērgļu pašvaldības interneta mājaslapā www.ergli.lv.

Pašvaldības domes priekšsēdētājs G.Velcis

ĒM Skolu Ziņas

Ērgļu novada skolu izdevums

2011. gada AUGUSTS

Nr. 8 (93)

Redakcijas sleja

Sveiks, dārgais lasītāj!

Šī vasara ir paskrējusi zibenīgā ātrumā. Un tā vien šķiet, ka jo ilgāks laiks tiek pavadīts šajā pasaulē, jo ātrāk tas skrien. Bet tā nu tas ir, un tieši tādēļ ir jāprot novērtēt tas, kas ikvienam no mums ir dots. Jāprot izdzīvot katra dienu tā, lai pēcāk, atskatoties pagātnē, tā būtu nevis slogs, bet gan bagātīnājums.

Tūlīt, tūlīt sāksies jaunais mācību gads Ērgļu un arī daudzās citās skolās. Cerams, ka šogad 1. septembris pulcēs lielu skaitu zinības alkstošu bērnu, jo tas ir vislielākais prieks – redzēt, kā mazie ķipari caur gadiem, ejot pa klasēm kā karjeras kāpnēm, līdz ar katru soli pieaug.

Mani klasesbiedri un es šogad esam jau gandrīz sasnieguši virsotni, vēl atlicis tikai viens no divpadsmit soļiem, lai noslēgtu kārtējo dzīves posmu, kurš no bērniem mūs būs padarījis par jauniem, bet reizē arī gana pieredzes un zināšanu bagātiem pieaugušajiem.

Tieši tādēļ šajā avīzes numurā apskatīsim Ērgļu vidusskolas jauno dienasgrāmatu un ieskaīšu grāmatīņu dizainu, gūsim ieskatu dažu Ērgļu vidusskolas skolēnu vasaras spilgtākajos piedzīvojumos, ar mums pieredzē dalīsies daži no Ērgļu vidusskolas absolventiem.

Un, par spīti tam, cik cilvēkam ir gadu, ir jāspēj saglabāt degme dzīvot un pilnveidoties. Tieši to es novēlu katram no jums!

Krista Kalniņa

Centralizēto eksāmenu vērtējumi zināmi

Ērgļu vidusskolas 27 absolventiem mokošā neziņa ir beigusies — centralizēto eksāmenu vērtējumi kļuva zināmi 12. jūlijā, kad skolēni ieradās skolā un saņēma sertifikātus. Prieks, ka daudziem tie ir sagādājuši patiesu gandarījumu. Skolotāji savu audzēkņu sniegumu vērtē kā labu, un rezultāti ir atbilstoši skolēnu spējām.

Rezultātu sadalījums līmeņos parāda, ka ir pamatots iemesls lepoties ar mūsu jauniešiem. Pavisam Ērgļu vidusskolas absolventi saņēma 107 vērtējumus, no kuriem visaugstākais A līmenis ir iegūts 7 eksāmenos (7%), B līmenis – 34 (32%), C līmenis – 41 (38%), D līmenis– 23 (21%), bet E līmenis ir tikai vienam skolēnam, savukārt viszemākā F līmeņa nav vispār. (Šie rādītāji ir labāki nekā vidējie rādītāji valstī: A – 4,7%, B– 17,7%, C – 25,7%, D – 25,7%, E – 19,3%, F – 6,3%.)

A, B un C līmeņu summa mūsu absolventiem 77% – tieši tāda kā iepriekšējā mācību gadā (valstī A, B, C līmeņu summa 48,1%). Vislabākais rādītājs latviešu valodā – 93%. Pa diviem A līmeņiem ir matemātikā, latviešu valodā un vēsturē, bet viens – bioloģijā. Šogad īpaši jāizceļ Montas Madžules rezultāti, jo viņai A līmeni izdevies iegūt trīs eksāmenos – matemātikā, latviešu valodā un bioloģijā. Vēl visaugstāko vērtējumu ir ieguvis Raitis Lebedevs matemātikā, Elīna Taškāne un Laura Bugne vēsturē un Elva Kauliņa latviešu valodā. 14 skolēniem sertifikātos ir tikai A, B un C līmeņi.

Pašlaik jau droši vien mūsu skolas absolventi ir atraduši savu nākamo skolu vai uzsākuši darba gaitas. Lai viņiem veicas arī turpmāk!

Maiga Picka,
Ērgļu vidusskolas mācību pārzine

Apsveikums

*Un kas par to, ka gadu vesels klēpis
kā pļavu ziedi laika vāzēs mirdz,
gan sūrumu, gan prieku katrs slēpis,
bet viss ir bijis vajadzīgs priekš sirds,
lai sajustu - cik dzīve tomēr skaista,
kur tā kā darba bite vari būt,
to sudrabu no mirkļu kāvēn vācot,
kas neapsūb un vējos nepazūd.*

(K. Apškrūma)

**Vislabākie novēlējumi
VELTAI SKABARGAI
dzīves jubilejā!**

Ērgļu vidusskolas saime



Salidojums pēc apaļiem 10 gadiem

Kad 2001. gadā absolvējām Ērgļu vidusskolu, nevarējām pat iedomāties, cik notikumiem bagāti un jaunumiem piepildīti būs nākamie 10 gadi. Jaukā augusta sestdienā notika mūsu, 2001. gada Ērgļu vidusskolas absolventu, salidojums Ērgļos. Lai arī aicināti tika visi mūsu bijušie klases skolēni, arī tie, kas ar mums kopā mācījās līdz 9. klasei.

Kopā sanācām 13 bijušie klasesbiedri (četri no A klases un deviņi no B klases), mūsējie bija mērojuši tuvus un tālus ceļus no Ventpils, Siguldas, Rīgas, Ādažiem un tepat no Ērgļiem. Ar savu klātbūtni mūs pagodināja mīļās audzinātājas Indra Rone un Olga Elksne. Prieks bija redzēt audzinātāju sejās smaidu un mātišķu enerģiju, ieraugot savus „mazbērņus”, jo salidojumā piedalījās daži no klasesbiedru bērniem. Vakara gaitā mēģinājām saskaitīt visas klasesbiedru atvasītes, sanāca ļoti daudz, un par to, protams, vēl lielāks prieks.

Aplūkojām līdzī paņemtās fotogrāfijas no bērnodārza laikiem, klases kopbildes, klases vakaru foto un citas. Katram bija kāds interesants notikums, ko atcerēties un izstāstīt pārējiem. Caur smiekliem pārrunājām kopīgās ekskursijas, skolas pasākumus un ikdienu, sēžot skolas solā. Audzinātāja Indra mums iedeva izlasīt vēlējumus, ko esam rakstījuši pamatskolā: Ko vēlam sev? Ko vēlam skolai? Ko vēlam audzinātājai? Savos padsmīt gados sev pārsvarā vēlējām – veselību; labu izglītību; darbu, kas patīktu. Skolai vēlējām – remontu, jaunu sporta zāli un daudz skolēnu. Savai audzinātājai vēlējām – izturību; skaļu balsi, lai var pabļaut, ja nepieciešams; labu redzi, lai var redzēt, ja kāds špiķo;

veselību un paklausīgus skolēnus.

Katrs no mums pastāstīja par sevi, savu dzīvesvietu, izglītību, darbu un ģimeni. Daudzi no mūsu klasesbiedriem šobrīd dzīvo un strādā ārzemēs. Katru no klāt neesošajiem klasesbiedriem pie-minējām, atcerējāmies ar viņiem saistītos skolas notikumus un padalījāmies ar mums zināmo informāciju par viņu dzīves gaitām. Audzinātājas mums sniedza interesantu ieskatu mūsdienu skolas dzīvē, skolēnu palaidnībā un labajos darbos. Mūsu pašu bērni jau ir uzsākuši gaitas skolā un daudzi uzsāks tuvāko gadu laikā, tāpēc mums bija ļoti interesanti paklausīties jaunumus un iejusties skolas dzīvē 2011. gadā.

Iegājām pirtiņā, garšīgi paēdām un pavadījām lielisku vakaru kopā ar sen nesatiktiem labiem draugiem – saviem klasesbiedriem un audzinātājām. Ar meitenēm apgūlāmies ārā un skatījāmies debesīs, kā krīt zvaigznes. Katra no mums kaut ko ievēlējās... Satiekoties un parunājoties ar klases biedriem salidojumā, bija sajūta, ka mēs pa šiem 10 gadiem esam tik daudzās savas mazās, lielās, apaļās un stūrainās vēlēšanās jau piepildījuši. Un tik daudzās vēl padomā nākamajiem desmit, divdesmit un simts gadiem!

Paldies „Vējkalna nams” viesu mājas īpašniekiem par laipno uzņemšanu, paldies mūsu foršākajai klases “mammai” Edītei Saleniecei par salidojuma organizēšanu un liels paldies visiem, kas piedalījās!

Tik daudz pozitīvu emociju mēs ieguvām šajā kopā sanāksšanas reizē. Satiekamies nākamajā salidojumā pēc 5 gadiem!

Ieva Dūduma (Tetere)



Orientēšanās ABC

13 km no Ērgļiem Vestienas pagastā gleznainā Sudzērdiņa ezera krastā atpūtas kompleksā „Kadiķi” 3. un 4. augustā

notika Latvijas un Šveices sadarbības programmas orientēšanās kluba „Arona” projekta „Bērnu un senioru brīvais laiks kustībā” noslēguma nometne „Orientēšanās ABC”. Projekts tika uz-sākts 1. martā un noslēgsies 31. augustā.

Nometnē piedalījās triju novadu – Cesvaines, Ērgļu un Madonas– 160 jaunie orientieristi. No Ērgļu vidusskolas uz nometni devās 10 dalībnieki, kuri visčaklāk bija apmeklējuši nodarbības. Tie bija Artis Milnis 1. kl., Vīts Ādams Olte 2. kl., Rihards Vasels 2. kl., Viktorija Vīgube 4. kl., Lilita Saulīte 4. kl., Ralfs Vasels 4. kl., Arvis Zeibots 5. kl., Emīls Purviņš 5. kl., Kalvis Kaļva 6. kl., Jēkabs Purviņš 6. kl.

Spraigas orientēšanās sacensības iesākās jau pirmajā dienā, kad uz starta devās 20 komandas, katrā 6 dalībnieki, lai piedalītos stafetu sacensībās. Te paveicās Lilitai Saulītei, kuras komanda „Kapli” ieguva 3. vietu, bet 2. vietu komanda „Zaķi”, kuras dalībniece bija Viktorija Vīgube.

Kad laiks atpūtai, ar patīkamu vēsumu sagaida ezera ūdeņi, ir iespējams braukt ar laivām un katamarāniem. Tie, kuriem patīk bumbu spēles, var izmantot basketbola, volejbola un minifutbola laukumus. Vakarā visi pulcējās ezera krastā, tiek saņemti pirmie diplomu, sveikti pašvadību vadītāji un skolu direktori – jauno orientieristu atbalstītāji. Kusas pamatskolas audzēkņi sniedz atraktīvu priekšnesumu, kura tēma, protams, ir orientēšanās, un visbeidzot brīvdabas diskotēka.

Vai tagad laiks naktsmieram? Nē! Jāgatavojas, lai dotos uz nakts orientēša-

nos. „Vislabāk man patika nakts orientēšanās sacensības,” stāsta Ralfs, „tad visa komanda kopā meklēja kontrolpunktus, nebija tāda satraukuma kā dienas sacensībās.” Tas patiešām bija skaists skats, kā orientieristi ar lukturīšiem kā jāptārpiņi līkumoja pa pļavām, kalnu un mežu. Un atkal veicās mūsējiem! 1. vieta komandai „Meženieki”, tās sastāvā Artis Milnis, 3. vieta komandai „Zaķi”, atkal diploms Viktorijai Vīgubei.

Nakts tiek pavadīta teltīs, tas ir romantiski, arī satraucoši, bet dažam mazliet skumji, jo pirmoreiz jāatrodas prom no mājām un vecākiem.

No rīta jau visi agri piecēlušies, jo sāksies atbildīgākās sacensības – individuālās. „Man vislabāk patīk individuālās sacensības,” saka Arvis Zeibots, „jo tad katram jādomā pašam, nav citu, uz ko paļauties, viss paša ziņā.” Zēnam veiksmīgi izdodas atrast visus kontrolpunktus, lai kur tie būtu paslēpti, un savā vecuma grupā tiek izcīnīta 2. vieta.

Ir jau arī citas sacensības: šautriņu mešana, lidojošo šķīvīšu mešana. Un lidojošo šķīvīšu mešanā paveicas Rihardam Vaselim (1. vieta) un Jēkabam Purviņam (2.vieta).

Par paveikto gandarījums arī jauno orientieristu apmācību vadītājai Baibai Kaļvai. Jaunāko klašu skolēni 6 mēnešu laikā ir apguvuši orientēšanās pamatus. Tālākais pašu rokās – apstāties pie saņiegtā vai turpināt. „Vēlos nodarboties ar orientēšanos arī nākamgad,” saka Arvis Zeibots, un viņam piekrīt pārējie ērgļenieši.

Atrašanās sakoptā, skaistā vidē, garšīgas maltītes, saules nobrūninātas sejas, jauni draugi, savu spēju pārbaude – arī tie ir nometnes dalībnieku ieguvumi. Un divi iestādītie kadiķīši – atmiņai (mēs te bijām!) un pateicībai atpūtas kompleksa saimniekiem (te jutāmies lieliski!).

Paldies jaunie orientieristi saka saprotošajam šoferītim Pēterim Leitānam, kas dažu labu aizvedis līdz pašai mājai, lai nav jānes smagās somas.

Būtu jauki, ja šis sporta veids, kur cieši apvienots prāts un kustība, arī Ērgļu skolēniem kļūtu par viņu dzīves nepieciešamību.

Māritē Breikša



Skrien Arvis Zeibots.



Ērgļu vidusskolas komanda ar organizatoru Gunāru Ikaunieku.

Saimnieciskie darbi vasarā

Rit kārtējie saimnieciskie darbi, sagatavojot skolu jaunajam mācību gadam.

Skolā ir tradīcija – katra 4., 9., 12. klase skolai atstāj krāsas, lai atsvaidzinātu tās telpas. Šogad remontējām ģeogrāfijas kabinetu, pirmo un ceturto klasi.

SIA „Elbra” nosiltināja ūdensvadu meiteņu un zēnu tualetēs.

Izremontēta grīda multimediju telpā.

Pateicoties novada pašvaldībai, projekta ELFLA nr.10–05–132100-0000185 „Pamatpakalpojumu iedzīvotājiem uzlabošana Ērgļu novadā” ietvaros būs jaunumi sportot gribošiem un varošiem jauniešiem:

1. Noasfaltēts hokeja laukums. Hokeja laukumam paredzētas 20 spēlētāju sēdvietas divās grupās divās vietās, 40 skatītāju sēdvietas uz neliela reljefa uzbēruma, četri basketbola grozi laukuma malās, apgaismojums ar atsevišķu pieslēgumu, bruģēts gājēju celiņš uz laukumu. Izveidota brīvdabas klase ar ugunsкура vietu.

2. Izveidots skeitparks ar asfaltbetona segumu un rampām. Nograntēta piebrauktuve no Jumurdas ielas 2 m platumā un bruģēts gājēju celiņš no skeitparka uz sporta zāli.

Kā vienmēr ar augstu pienākumu apziņu strādāja tehniskie darbinieki P. Kavaļauskis, V. Skabarga, D. Pētersone, G. Kuriloviča, L. Šmite, A. Solovjeva, S. Eglīte, I. Kurzemniece, L. Tirmale.

Paldies celtniecības firmām SIA „Elbra” un SIA „RKP būve”.

Paldies vecākiem, kas ziedojuši savu darbu un finanses skolas vides sakārtošanai.

Ligita Jaunozoliņa

Ceļojums uz Alūksni

Alūksne ir tikai mazliet jaunāka par Rīgu. Ja galvaspilsētā šogad svinēs 810. dzimšanas dienu, tad Alūksnei – 726. Interesanti, ka pilsēta savu nosaukumu ir guvusi no sena vārda „aluksna”, kas apzīmē avotainu vietu mežā.

Alūksne ir sakopta un jauka vieta ceļotājiem. Man ļoti patika muzejā „Vides labirints”. Tur varēja apskatīt skaistus gliemežvākus un bagātu putnu kolekciju. Muzejā ir putnu balsu atskaņotājs. Pēc tam bija pats interesantākais – mēs redzējām dabas brīnumu: kad ieslēdza ultravioleto gaismu, akmeņi spīdēja katrs savā krāsā.

Patīkami bija pastaigāties pa Alūksnes muižas parku, Pilskalnu, pavērot Alūksnes ezeru. Kad nonācām E. Glika Bībeles muzejā, uzzināju, ka pirmā Bībele latviešu valodā ir tulkota pirms vairāk nekā 300 gadiem. Cik tā bija bieza un smaga! Gide pat atļāva Bībeli pašķīstīt, bet pirms tam bija jāuzvelk balti cimdi.

Pie mācītājmuižas aug divi vareni ozoli, kurus iestādījis Bībeles tulkotājs Ernests Gliks. Tiešām vareni! Bija vairākiem cilvēkiem jāsastājas un jāsadodas rokās, lai ozolu apņemt.

Tālāk ceļš uz Ates dzirnavām. Man šis muzejs mazliet atgādināja „Brakus” – tādas pašas senas koka ēkas, līdzīgi darbarīki un saimniecības priekšmeti, tikai te viss bija daudz vairāk. Man ļoti patika vecās lietas. Kādā no muzeja telpām es varēju iejusties kā skolēns pirms 100 gadiem. Tad skolās viss bija citādi – rakstīja uz mazām tāfelītēm un ar tinti, skolēni sēdēja koka solos un stundu ieskandināja parasts zvaniņš. Skaisti bija kādi veci ratiņi, kuros bija gulējis pats muzeja dibinātājs Viktors Ķirps.

Neparasta sajūta pārņēma, iebraucot Zeltiņos – bijušajā PSRS kodolraķešu bāzē. Visas ēkas bija sagrautas, palikušas vien drupas. Interesants likās Ļeņina piemineklis. Pie tā fotografējāmies.

Ceļojums bija skaists un vērtīgs, jo Alūksnē un tās novadā biju pirmo reizi un uzzināju tik daudz jauna.

Lilita Saulīte 5.

Intervīja ar Agrītu Lūsi

1. Kur tu pašlaik mācies?

Tagad mācos Rīgas 1. medicīnas koledžā ar specializāciju māsa jeb medmāsa.

2. Kādi faktori noteica tavu profesijas un nākamās mācību iestādes izvēli?

Man kā jebkuram vidusskolēnam pēc 12. klases (Ērgļu vidusskolu pabeidzu 2010. gadā) bija smags lēmums izdomāt, ko darīt tālāk. Es biju cerējusi doties pēc vidusskolas uz Zviedriju uz Bībeles koledžu, bet netiku uzņemta, tad man bija otra izvēle – medicīna. Tā pēc kāda laika atradu šo skolu un izvēlējos tur mācīties, jo medicīna mani jau no bērnības ir saistījusi.

3. Vai pirmais mācību gads bija grūts?

Pirmais mācību gads bija ļoti grūts. Jauna vide, jaunas mācības, specifiski priekšmeti, kas prasa daudz lielāku piepūli. Skolai ir arī augsts līmenis, kas prasa visu laiku, lai mēs “latīņu” noturētu augstu. Pirmais pusgads bija pats grūtākais, jo katru dienu bija jāgatavojas uz anatomijas un fizioloģijas lekcijām, jo tur vajadzēja atbildēt mutiski noteiktas tēmas par cilvēka organismu. Pats grūtākais bija latīņu valoda, jo šo valodu zina tikai mediķi un ir nepieciešamas iemaņas, lai to saprastu.

4. Kāds tavā redzējumā ir mācību process šajā mācību iestādē?

Mācību process ir ļoti saspringts, bet interesants, jo tas, ko mēs apgūstam lekcijās, mums vēlāk ir jāprot pielietot praksē. Sākumā strādājam ar mulāžām, bet pēc tam mēs dodamies uz slimnīcu un mēcāmies saskarsmi ar cilvēkiem un to, kā pielietot praktiskās zināšanas uz cilvēkiem. Lekcijas parasti sākas 8:00 un ilgst līdz 17:00, protams, ne katru



Agrita vidū starp kursabiedrēm.

dienu, bet vismaz 3 dienas nedēļā. Lekcijas ir katru dienu no pirmdienas līdz piektdienai.

5. Kā tu redzi sevi pielietojam iegūtās zināšanas nākotnē?

Iegūtās zināšanas nākotnē ceru izmantot, strādājot kādā stacionārā vai privātp praksē pie kāda ārsta. Ja nu tomēr nestrādāšu savā profesijā, tad iegūtās zināšanas man noderēs visu mūžu, jo es uzskatu, ka cilvēkam ir jāzina, kas notiek viņa organismā. Ja nestrādāšu par māsu, pārkvalificēšos par vecmāti.

6. Vai vēlies vēl ko pastāstīt par savu skolu un mācību procesu?

Izvēlēta koledža man ļoti patīk, jo tajā ir cilvēki, kam patiešām tuva ir medicīna un kuri vēlas ar savām iegūtajām zināšanām palīdzēt cilvēkiem. Kursā no sākuma mēs bijām 30 meitenes, bet otrajā semestrī palikām par 3 meitenēm mazāk, jo viņas tomēr nevēlējās turpināt studijas. Sākoties eksāmenu laikam, 2 meitenes no kursa izvēlējās nekārtot eksāmenus un studijas pārtraukt. Tā nu mēs šogad gadu uzsāksim 25. Ja jums ir kādi jautājumi par studijām šajā koledžā, tad varat rakstīt man uz draugiem.lv.

Agritu Lūsi intervēja Krista Kalniņa

Ikgadējais jaunums



kolektīvi izstrādāja mācību gada laikā. Tie pauz katrai klasei raksturīgo garu.

Šī mācību gada pasākumu kalendārs ir papildināts, iekļaujot tajā tradicionālos pasākumus un brīvdienas.

Kopiespāids ir patīkams un dzīvīgs, tieši tāds, kāds ir jārada jaunieša skolas dienasgrāmatai un ieskaīšu grāmātinai.

Krista Kalniņa

Mana vasara

Šī vasara man sākās neparasti, jo vajadzēja kārtot 9. klases eksāmenus un gatavoties izlaidumam. Pēc izlaiduma es sajutos, kā paveikusi labu darbu, un jau daudz vairāk sāku domāt par to, kas vēl sekos vidusskolā. Es sajutu, ka pasaule ap mani tagad ir kaut kādā veidā mainījusies, kļuvusi savādāka. Bet varbūt pasaule nemainās, mainos tikai es, pieaugot un saprotot, kas tajā notiek?

Jūnijs un jūlijs paskrēja vēja spārnim, savos viegļajos spārnos aiznesot vasaras smieklus un bezrūpību. Bet šī vasara nebija tāda kā citas. Beidzot manā lauku sētā bija kāda neparasta un skaista dzīva radība, kuru es vēlējos jau ļoti sen – zirgs.

Zirgu sauc Puika. Puika ir tumši brūns ar maziem, baltiem plankumiem uz katra sāna un rasas lāses lieluma punktiņiem uz kakla. Viņa krēpēs ir daži sirmi mati, kas liecina, ka viņš ir diezgan daudz piedzīvojis sava mūža laikā, kad atradās pie iepriekšējā saim-



nieka. Puika ir runātīgs, jo, ieraugot mani, bubina, it kā sakot – nepaej man garām! Pievērs uzmanību!

Katru vakaru dodoties uz kūti, ņemu kādu ābolu sev līdz, lai viņam pielabinātos. Man patīk, kā viņš kāri ēd ābolu un viltīgi skatās uz nākamo, cenšoties to nočiept. Kad viss jau apēsts, Puika mēģina oksķerēt pa manām kabatām, meklējot vēl kādu gardu kumosu, ko likt uz kārā zoba.

Dienā tētis Puiku ved ārā ganīties. Kad viņš ir paēdis zaļo un sulīgo zāli, es pilnīgi redzu un jūtu, ka Puika ir aizplūdis uz citu pasauli, jo zirga skatiens aizceļo tālēs, kur aiz kokiem ir tikai Puikam redzamā pasaule. Viņa acis ir tāda neparasta liesma, bet tā nav ļauna un postoša, tā ir gaiša un silta kā mājas uguns un liek man apstāties un apdomāt visu, kas notiek apkārt. Šādos brīžos man liekas, ka arī es aizplūstu uz citu pasauli, jo ir sajūta, ka putnu vītrošana neparasti saldi smaržīgajā plāvā ir skaļāka nekā ikdienā. Es sajūtu katru vēja pūsmu un Saules staru, un tas man dod neiedomājamu spēka daudzumu, kuru nevar izsmelt.

Manuprāt, zirgi ir apveltīti ar ļoti lielu iekšējo pasauli, jo viņi saprot, kad cilvēkam ir slikti, un spēj mierināt ar savu klātbūtni vien. Tikai vajag atrast pieeju, un tev būs dvēseles draugs uz mūžu, kas nepazīst nodevību un dod spēku brīžos, kad pats vēl nezini, vai esi stiprs.

Marta Suveizda 9.

Ir iespēja realizēt savas idejas

Pēc 12. klases beigšanas iestājos Latvijas Kultūras koledžā. Nu jau ir beidzies pirmais mācību gads, un esmu daudz iemācījusies. Latvijas Kultūras koledžā tiek piedāvātas 3 programmas: mākslas institūciju pārvaldība (es apgūstu šo programmu un būšu kultūras menedžere ar specializāciju vides dizainā), laikmetīgā deja un bibliotēkzinātne un informācija. Mākslas institūciju pārvaldībā iespējams iegūt arī šādas kvalifikācijas: kultūras menedžeris ar specializāciju teātra mākslā, svētku režijā, sarīkojumu vadīšanā, tradicionālajā kultūrā, fotogrāfijā, mūzikas menedžmentā, reklamā un sabiedriskajās attiecībās, mediju producēšanā, kultūras tūrisma, dejā.

Stājoties koledžā, man vispirms bija jāierodas uz pārrunām, ņemot līdzi savu radošo darbu mapi zīmēšanā, gleznošanā, kompozīcijā. Visi jaunuzņemtie piedalījās 1. septembra pasākumā, ko plānoja paši studenti. Dzīve skolā nemaz nav garlaicīga vai pārņemta ar mācībām. Studenti rīko pasākumus, konkursus un piedalās dažādās akcijās. Lielākais skolas rīkotais pasākums ir Ziedoņdārza svētki. Lekcijas nemaz neliekas garas, jo pasniedzēji tēmu pasniedz interesanti un ar piemēriem no mūsdienu dzīves. Mums ir vismaz 5 veidu vēstures un neviena no tām nav garlaicīga! Studenti ir pārņemti ar idejām, tik dažādas personības strādā kopā pie ģeniāliem projektiem. Skolas gaitēnos ir izvietotas izstādes un citu gadu projekti. Katram ir iespēja realizēt savu ideju.

Lielākā daļa mācību priekšmetu ir vērsti uz mēnēdžmentu. Mācību laikā tiek dota iespēja piedalīties dažādos konkursos un projektos. Atzīmes nav grūti nopelnīt, ja esi bijis uz visām lekcijām. Skolotāji ir lieliski, spilgtas personības, šķiet, ka viņi nekad nenogurst, stāstot par savu priekšmetu. Man patīk civilizācijas vēsture, ētika, kompozīcija, darba drošība, filozofija un daudzi citi. Dīvaini, ka šajā skolā māca arī runas mākslu – retoriku. Grūtākais priekšmets bija pētījumu metodoloģija, taču veiksmīgi izcīnījos un eksāmenu noliuku. Galvenais ieteikums ir sākt darīt visu laicīgi. Nu, man jau gan bieži viss sanāca pēdējā brīdī.

Pilna laika studiju laiks ir 2,5 gadi, kuru laikā ir jāiziet arī prakses. Mana pirmā prakse bija Rīgas Jūgendstila muzejā. Tiku pie iespējas izstrādāt muzeja jauno bukletu. Prakses vietas var meklēt pats, taču tās piedāvā arī skola. Pirmais gads ir pagājis zibenīgi, un daudzi priekšmeti jau ir beigušies. Nevaru sagaidīt jaunus priekšmetus. Kultūras koledžā mācības nav kā darbs, man te patīk. Ja vēlaties uzzināt ko vairāk, visu var atrast koledžas mājas lapā www.kulturaskoledza.lv

Ieva Veipa

Orientēšanās Horvātijā

Viss sākās saulainā svētdienā Madonā 10. jūlijā. Ar pārējiem orientieristiem no dažādām pilsētām un pagastiem devāmies uz pilsētiņu Horvātijā Delnice, kur notika starptautiskas daudzdienu orientēšanās sacensības. Pēc apmēram trim stundām jau bijām pierobežā pie Daugavpils. Diezgan ātri, pārbraucot Latvijas robežai, mūsu ceļojums sākās. Autobuss izbrauca cauri septiņām valstīm. Braucot turp, tās bija Latvija, Lietuva, Polija, Čehija, Austrija, Slovēnija un Horvātijā.

Pirmā lielā pietāšanās bija Kraslovēcā „Českij raj” Čehijā. Šajā vietā redzējām skaistu smilšakmens dabas parku. Bija pieejamas trīs takas, īsākā 1,3 km, vidējā 3,1 km un garā 7,3 km. Mēs ar draugiem kombinejām šīs takas un beigās redzējām pilnīgi visu. Pēc astoņu stundu stāvēšanas šajā skaistajā vietā atkal devāmies ceļā.

Otrā lielā pietāšanās bija Vīnē, Austrijas galvaspilsētā. Divas stundas stāigājām pa Vīnes vecpilsētu un parkiem. Uz kāpām tornī, kuram ir 343 pakāpieni. Pēc Vīnes apskatīšanas ļoti ātri ie braucām un izbraucām no Slovēnijas. Pēc Slovēnijas robežas uzreiz sekoja ilgi gaidītā Horvātijā. Te mūs sagaidīja robežsargi, kas pārbaudīja dokumentus. Vēl tālāk sekoja ceļš uz Delnicu, kur nokļuvām pēc trim stundām. Delnice ir Horvātijā visaugstāk virs jūras līmeņa. Vakarā mūs iepazīstināja ar sacensību norisi, izdalīja sacensību atribūtiku un gājām gulēt.

Nākamajā dienā sākās sacensības. Manā vecuma grupā M14 piedalījās 23 dalībnieki no 8 valstīm. Pavisam kopā sacensībās piedalījās vairāk nekā 600 dalībnieku no 29 valstīm. Ļoti starptautiskas sacensības, es tā domāju. Noskrienot un iegūstot rezultātu, pēc pirmās dienas ierindojos 11.vietā.

Otrās dienas sacensības norisinājās uz lielākās Horvātijas salas – Krkas salas, uz kuru var nokļūt, pārbraucot pāri tiltam, kurš ir 2 km garš. Pirms skriešanas skaistajā Krkas salas vecpilsētā ielās mēs devāmies izbraucienā ar kuģīti, kas veda uz salu, uz kuras atradās klosteris ar olīvu un lauru koku dārziem. Otrajā dienā mazliet kļūdījies uz beidzamajiem punktiem un ierindojos 12.vietā, kopvērtējumā 11.vietā.

Trešajā dienā pirms skriešanas „Latvijas” mežos devāmies uz Fužini, Vre-



lo pazemes alām. Šīs alas bija tikai 103 m garas, tajās iztek avots, temperatūra alās visu gadu ir vienāda (5-8 grādi). Ziemā tajās patveras sikspārņi. Pēc ekskursijas devāmies uz sacensību centru. Šajos mežos ir sastopami lāči, arī finišā mūs sagaidīja lāča mazulis, kurš tomēr bija izbāzenis. Mežs bija ļoti līdzīgs Latvijas mežiem, bet sarežģīts. Es pēc milzīgas kļūdas ierindojos 17.vietā, kopvērtējumā 15.vietā.

Ceturtajā dienā devāmies uz raftingu, kurš norisinājās pa kalnu upi, kas robežojas ar Slovēniju. Tā kā upē ūdens nebija daudz, raftings nebija ekstrēms, vietām laivas bija jānes. Pēc izklaidēm devāmies atpakaļ uz Delnici, kur norisinājās ceturtais dienas sacensības. Mežā pārsvarā auga dižskābārži un ziedēja smaržīgās alpu vijolītes, kā arī bija lieli kalni, ieplakas un klintis ar akmeņiem. Distances bija grūtas, es ierindojos 12.vietā, kopvērtējumā 13.vietā.

Beidzot pienāca pēdējā sacensību diena, kurā izšķīrās kopvērtējums. Starta bija no rīta, tāpēc nekur nebraucām. Es ierindojos 11.vietā un kopvērtējumā 12.vietā.

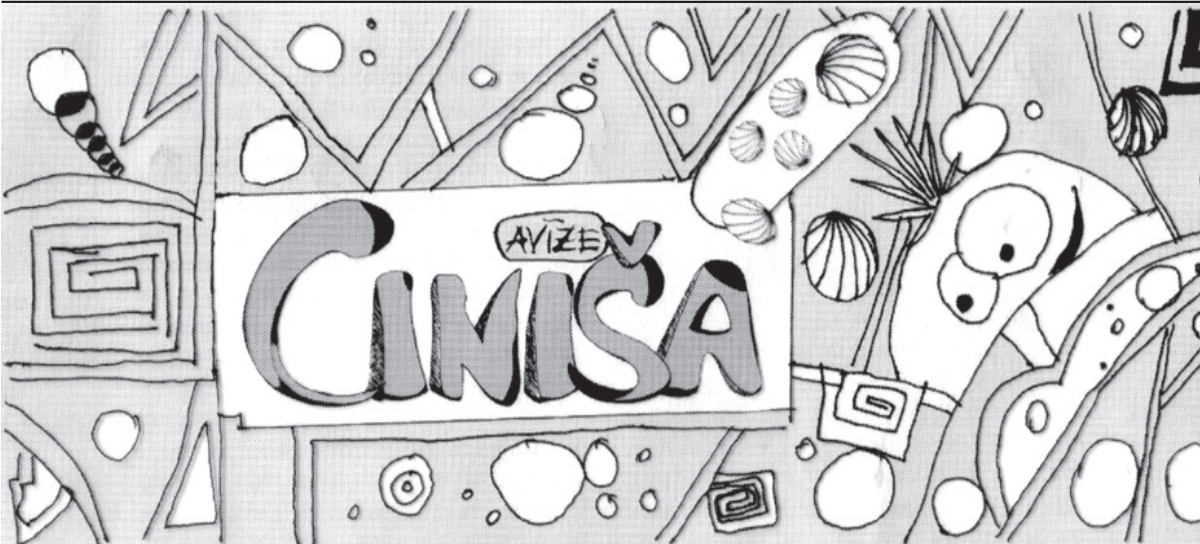
Atpakaļceļā aplūkojām Zagrebu, Horvātijas galvaspilsētu. Pēc pilsētas apskates devāmies mājās.

Salīdzinoši ātri izbraucām no Horvātijas un ie braucām Ungārijā. Pēc nakts Miškolcu parka zāltē mēs devāmies uz Miškolcu termālajiem baseiniem, kas stiepjas cauri interesantām alām.

Un tad jau devāmies mājās cauri Slovēkijai, Polijai, Lietuvai un veiksmīgi ie braucām Latvijā. Tas bija mans pirmais ceļojums ārpus Latvijas, kas paliks ilgi prātā.

Kalvis Kaļva 6.

“Skolu Ziņas”
Redaktors – Kristīne Ikerte 11. kl., Krista Kalniņa 11. kl.
Izdevējs: Ērgļu novada dome. Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pagasts, Ērgļu novads, tel.64871299. Iespiests: SIA “Madoras poligrāfists”, Madonā, Saieta laukumā 2a. Metiens 600 eksemplāri



Skolu literārā avīze 2011. gada augusts Nr.8 (79)

KĀDĀ JAUKĀ JŪLIJA DIENĀ BRAKOS

No 18. līdz 24. jūlijam Ērgļu arodvidusskolā bija vasaras nometne Salaspils novada kultūras nama „Rīgava” deju kolektīvam „Sienāzītis”. Tajā dejo Salaspils 1. vidusskolas 1.–5. klašu skolēni. Nedēļa bija bagāta ar nodarbībām un dažādiem notikumiem un piedzīvojumiem.

21. jūlijs bija pārgājiena diena, kad darbīgie dejojotāji nāca uz Brakiem. Laiks gan bija karsts un sutīgs, bet mazās kājeles raitiem soļiem devās ceļā. Kā labs un skaists pieturas punkts bija Ērgļu mežniecība, kur skolēni tika laipni sagaidīti un dāvanā saņēma grāmatas par meža jautājumiem.

Nu jau klāt Braki, lai iepazītos ar muzeja ēkā, uzzinātu daudz interesanta par R. Blaumani un viņa darbiem, lai pēc tam paši izspēlētu velniņu teātri.

Skolēni kā lieliski aktieri iejutās draisko velniņu, čaklā saimnieka, nemierīgā vērša, alkatīgo laupītāju un gudrās veciņas lomās. Pie rijas atlika uzlikt galvā radziņus, lai jautrā solī ietu velniņu dancī un – aidā – un Zibensšķelto akmeni. Varbūt velniņi virszemē iznāca tieši te – vietā, kur sašķēlies akmens? Un rija te tik labi pārskatāma, kur nerātneļi veica savu pirmo nedarbu!

Kad iepazīta Braku sēta, pie dīķa jau smaržoja pusdienas, tikko tapušas uz ugunsкура lielā katla. Paēduši un atpūtušies skolēni devās uz pagalmu, kur viņus gaidīja radošo darbnīcu vadītāji. Pie rijas bija Ērgļu vidusskolas skolotājas Liena Bukovska un Sandra Stankeviča, lai aicinātu izkrāsot papīra krekliņus, izmantojot tikai dabas materiālus – puķes, zāli, smilgas, ogas

un arī sēnes. Sanāca brīnišķīgi darbi.

Literārajā darbnīcā aicināja darboties skolotājas Mārite Breikša un Rita Sale-niece. Te tapa dzeja, tika minētas vārdu mīklas, anagrammas, zīmēts un krāsots.

Trešā bija orientēšanās darbnīca „Iz-zini Braku sētu”, kuru vadīja muzeja speciāliste Zinta Saulīte. Skolēni ar tādu azartu skrēja un meklēja muzeja priekšmetus, skatīja ēkāam balķu rin-das, durvis un logus.

Pēcpusdienā kopīgi varējām pavērot paveikto, jo visi darbiņi bija redzami un izvērtējami. Ielūkojieties piec-rindēs, kuras skolēni ar patiesu prieku un degs-mi sacerēja!

Zinta Saulīte,
Braku muzeja speciāliste

Braki,
interesanti, neparasti.
Staigāju, klausījos, jautāju.
Bija ļoti, ļoti aizraujoši.
Seno laiku muzejs.
Elizabete Casno 2.d

Blaumanis,
pazīstams, slavens.
Sacerējis, dzejojis, rakstījis.
Viņa darbi paliek atmiņā.
Iemīļots rakstnieks.
Sabīne Beļska 5.b

Rakstnieks,
gudrs, ūsains.
Dzīvoja, dzejoja, rakstīja.
Viņš iestādīja skaistus kokus.
Vārda meistars.
Gunda Freidenfelde 2.d

Skulptūra Blaumanim,
liela, tumša.
Iepriecina, iedvesmo, uzrunā.
Redzu skulptūru pirmo reizi.
Pieminekļis rakstniekam.
Elza Donika 4.a

Velniņi,
melni, blēņdarīgi.
Blēņojas, priecājas, bēguļo.
Man velniņi ļoti patīk.
Elles puikas.
Kristers Gelašs 3.b

Teātris „Velniņi”,
negaidīts, neiedomājams.
Klausījos, skatījos, aplaudēju.
Man bija tiešām interesanti.
Pašdarbības izrāde.
Nikola Barone 1.c

Klētīnā,
mazā, vecā,
guļ, atpūšas, parunājas.
Nekad nebiju klētīņu redzējusi.
Sena Braku ēka.
Kristiāna Korica 3.a

Rija,
liela, plaša.
Kaltē, žāvē, kuļ.
Tur bija ļoti tumšs.
Noslēpumaina vieta.
Sanija Puriņa 1.b

Zedeņu žogs,
garš, savīts.
Stāv, apjož, aizsargā.
Pirmo reizi redzu zedeņus.
Jauna sēta.
Elizabete Bukovska 2.a

Braku soliņš,
garš, šaurs.
Apsēžos, atpūšos, rakstu.
Man patīk ērti soli.
Sēdēšanas vieta.
Elvijs Kauliņš 4.c



©orientējoties Brakos.

Saulīte Brakos,
karsta, spoža.
Samīļo, sasilda, smaida.
Man patīk šī saule.
Debesu mirdzums.
Alīna Indrāne 3.a

Jāņkalniņš,
zaļš, skaists.
Pārscrienu, apskatos, spēlējos.
Ļoti, ļoti patīkama vieta.
Līgo kalniņš.
Edijs Putniņš 2.b

Pirts grava,
dziļa, aizaugusi.
Ielienu, nobīstos, aizbēgu.
Gribētu vairāk gravu iepazīt.
Pirts kanjons.
Laura Māra Krūmiņa 3.

Avotiņš,
Vēss, spirts.
Tek, čalo, pil.
Jūtos labi, iedzerot ūdeni.
Šalcošs strautiņš.
Ketija Dzene 4.c

Dīķis,
duļķains, aizaudzis.
Stāv, viļņojas, izžūst.
Varēja būt tīrāks, skaistāks.
Gandrīz kā ezers.
Roberts Krūmiņš,
Ulbrokas vsk. 3.b

Simtsoļu taciņa,
tieva, gara.
Ved, iedrošina, aicina.
Ejot bija patīkami vēsi.
Neliels celiņš.
Matīss Piegavs 3.a

Tiltiņš,
brūns, īss.
Pāreju, pārscrienu, nopriecājos.
Patīkami iet pa koka dēļiņiem.
Pāriešanas vieta.
Sandis Reinvalds 3.b

Zibensšķeltais akmens,
pelēks, sašķelts.
Pieejam, uzkāpjam, fotogra-fējamies.
Jutos pārsteigts, to ieraugot,
Salauzts akmens.
Rihards Fēlikss Ozoliņš 2.d

Taciņas,
šauras, garas.
Stiepjas, aizved, nebeidzas.
Cik gara taciņa!
Bezgalīgi celiņi.
Heinriks Patriks
Fišmeisters 3.b

Pusdienas Brakos,
garšīgas, vienreizējas.
Sildās, vārās, apēdam.
Manas pirmās pusdienas
muzejā.
Neaizmirstama maltīte.
Eva Linde 2.a

Skolēnu vasara

„Šajās brīvdienās esmu ciemojusies pie vecmammās, biju uz Mazajām Kalniņa dienām Inešos un grupas „Apved-celš” koncertu. Man it īpaši patika Imanta Kalniņa mūzika. Arī par skolu nevarēju aizmirst, jo visas vasaras garumā mācījos mūziku pie skolotājas. Mājās pavadītājās dienās pieskatīju nu jau šā gada pirmklasnieku un gatavoju krājumus ziemai. Šovasar esmu gan mācījusies, gan strādājusi un arī atpūtusies” (Agnija Vaska).

„Vasara bija jauka viennozīmīgi. Neviena diena nepagāja garlaicībā. Apmeklēju arī mūzikas festivālus, kuros jautri pavadīju laiku kopā ar draugiem” (Malvīne Madžule).

„Vasara man bija patīkams piedzīvo-jums, kurš vēl turpinās manās domās. Brīvlaiks bija tiešām izdevies gan atpū-tā, gan darbā, bet es būtu vēlējusies vai-rāk saules” (Sabīne Svilpe).

„Šo vasaru es pavadīju, labi atpūšo-ties no skolas. Tagad man mājās ir zir-dziņš, ar kuru varu jāt, un es to daru katru dienu, un es par to ļoti priecājos, jo tas ir jautri un tā var labi pavadīt lai-ku” (Ilmārs Suveizda).

„Es braucu pie brālēna uz devītās klases izlaidumu, pavadīju laiku mājās” (Juta Ļaudaka).

„Vasaras brīvlaiku pavadījumu gan mājās, gan ceļojot. Vasarā esmu ieguvusi interesantus iespaidus par dažādām kultūrām” (Gunta Pūce).

„Visu vasaru pārsvarā pavadīju „Ērgļu Spārnos” - vienreizējā vietā uz pa-saules” (Zane Ļebedeva).

„Strādāju Vecpiebalgā par apzaļumo-tāju, atpūtos kopā ar draugiem” (Daina Saltuma).

„Vasaru pavadīju labi, pārsvarā dzī-voju pa āru, karstajās dienās devos pel-dēties.

Ir bijušas jautrākas vasaras, bet šī arī bija laba” (Dārta Dalbiņa).

„Pa vasaru devos uz kursiem Rīgā. Apguvu fotografēšanas pamatus. Bija ļoti patīkami” (Santa Helēna Pedele).

„Apmeklēju dažādus kultūras pasā-kumus, tādus kā Fonofestu (mūzikas festivāls) un citus. Biju dažādu pilsētu svētkos, atpūtos, strādāju. Rušināju do-

bes, kā arī baudīju vasaras svelmi pie ūdeņiem. Patiesībā man šķiet, ka liet-derīga vasara ir tāda, ja ir bijusi iespēja apskatīt citas vietas, apmeklēt pasāku-mus un iegūt daudz jaunu paziņu un krāšņus iespaidus” (Sintija Purviņa).

„Visu vasaru esmu pavadījis kopā ar draugiem. Biju aizbraucis uz Lietuvu, uz sporta spēlēm” (Niks Nīgalis).

„Savas vasaras brīvdienas pavadīju kopā ar draugiem un ģimeni. Ar drau-giem devos uz „ Meža kaķi” un jautri pavadīju laiku. Ar ģimeni braucu uz jūru, iegūstot daudz jaunus iespaidus par vairākām Latvijas pilsētām” (Ketija Patkovska).

„Vasaru pārsvarā pavadīju, dzīvojot pa saviem laukiem, jo tie man ir kā otr-rās mājas. Protams, es arī devos dažā-dos braucienos, bet man vislabāk pati-ka Jūrmala, kur pavadījām kādas nedēļas nogali. Varu secināt to, ka mana vasara bija diezgan mierīga” (Līva Āboliņa-Ābola).

„Biju Igaunijā ar ceļojumu aģentūru „Impro”. Mēs apskatījām setu zemes.

Pārsvarā es laiku pavadīju mājas, bet tomēr kaut kur arī nokļuvu” (Gundars Āboliņš).

„Šīs vasaras brīvdienas bija citādā-kas nekā pagājušajā gadā. Ja tad vairāk dzīvoju Rīgā pie krustvecākiem, šogad vasaru pavadīju laukos, jo bija jāpalīdz vecākiem un vecvecākiem. Lasīju ābo-lus, plāvu zāli un pieskatīju mazo brāli Kārli. Lai gan ikdienas darbiņu bija gana, atradu laiku arī ierastām vasaras nodarbēm kopā ar draugiem – peldēša-nai, izbraucieniem ar velosipēdiem, ballītēm” (Marta Vaska).

„Es aizlidoju uz Ziemeļkarolīnas šta-tu Amerikā. Dzirdēju, ka Latvijā ir karsts, tad Amerikā bija vismaz par 10 grādiem karstāks. Atlantijas okeānā un Meksikas jūras līcī ūdens ir ļoti, ļoti sāļš. Visu laiku bija jāskalo acis. Toties viļņus, pelikānus, skaistos gliemežvā-kus, palmas un mazās haizivis, ko zvej-nieki noķēra, bija fantastiski redzēt” (Andra Marija Rudzīte).

Skolasbiedru vasaras iespaidus apkopoja **Krista Kalniņa**



„Dabas krāsu” darbnīca.

Bērzu birzs,
liela, zaļa.
Izaugusi, izveidojusies, izstai-gājama.
Esmu redzējusi vairākas reizes.
Lapu koki kopā.
Silva Barone 4.a

Braku koki,
resni, gari.
Aug, šūpojas, šalc.
Mani iepriecina staltie koki.
Cilvēka draugi.
Alise Ungure 1.b

Arī citi tās dienas Braku apmeklētāji rakstīja piec-rindes

Braku pagalmš,
gaišš, plašš,
Ieinteresē, saista, iedvesmo.
Liek aizmirst ikdienas rūpes.
Visuma stūrītis.
Apceļotāja

Dzīvojamā māja,
vecmodīga, jauka.
Sajūsmīna, izbrīna, dīvaini smaržo.
Vēlos tādā mājā dzīvot.
Senatnīgs nams.
Jugita Miķelsone,
Limbažu 3. vsk. 4.a

Skulptūra Edgaram,
interesanta, skaista.
Pasveicinu, uzrunāju, skatos.
Mani šī skulptūra izbrīnīja.
Pieminekļis ātrumam.
Dace Kārklīņa, Ērgļu vsk. 4.

Pirtiņa,
maza, melna.
Attīra, atjauno, dziedē.
Cik veselīga ir pirts!
Cilvēka dziedniece.
Undīne Saleniece,
Ērgļu vsk. 4.

MANI VASARAS ĪSSTĀSTIŅI

5. klases skolniece Klinta Zeiferte ir pulciņa „Jaunie žurnālisti” dalīb-niece. Palasīsim Klintas īsstāstīņus, kas uzrakstīti šajā vasarā!

Vasara jau beigusies, uz skolu jāiet būs. Ai, kā visi priecāsies, redzot draugus savus!

Mana mīlākā grāmata ir „Matīsa piedzīvojumi mežā”, ko ir sarakstījis mums visiem pazīstamais dabas mīlo-tājs Māris Olte. Grāmatā stāstīts par kādu zēnu vārdā Matīss, kuram ir su-nītis Teira. Kādu dienu zēns smilšu kastē atrod brīnumainu ierīci toskel-moskelu. Šī ir tāda ierīce, kas, zēnu samazinot, var viņu aizvest uz jebkuru vietu. Matīss pamazām atklāj visu, kas notiek dabā, viņš iepazīstas ar da-bas brīnumiem. Lasot grāmatu, tos ieraugu arī es. Man šī grāmata ļoti pa-tīk, tagad tā ir mana mīlākā grāmata!

Mans labākais draugs ir suns Ren-da. Rendai ir 4 gadi. Viņa man ir ļoti

mīla. Mēs kopā spēlējamies, bet naktīs viņa gul pie manis gultā zem segas. Vi-ņai ļoti patīk gulēt zem segas. Rendai garšo kaķu barību, ko ēd mans kaķis Muris. Rendu mums atveda kāda tante. Kad sunīte bija maza, viņa mēdza skrai-dīt pa garu zāli un slēpās. Kad viņa no-slēpās, es sāku viņu meklēt. Tāds ir mans stāstiņš par Rendu.

Un tagad pamelošu! Vakarā es, gultā sēdēdama, ēdu sviestmaizi un sarunājos ar dīvānu un citiem priekšmetiem. Dī-vāns stāstīja, ka viņam sāp mugura. Spogulis piebilda, ka viņam ir izkritusi skrūvīte, bet krēsls teica, ka viņam lauza kāja. Radio sūdzējās, ka viņam sāp mute no dziedāšanas, bet lampa sū-dzējās, ka viņai zūd enerģija. Pa to lai-ku ieskrēja suns un manā vietā apēda maizīti. Te arī mani meli beidzas.

Kaķis Kārums kāpa kokā. Kārums kokā krāca. Kājā Kārumam koda kame-ne. Kārums kasīja kāju. Kaķim kārojās kaltētas kalnes. Kārums krāja kokos-riekstus.



Laines Vīgubes zīm. 8.

GRĀMATU AUTORI – ĒRĢĻU VIDUSSKOLAS ABSOLVENTI LINDA ŠMITE

Aizkraukles novada Bebru pamat-skolas latviešu valodas un literatūras skolotāja Linda Šmite (Siliņa) ir mūsu skolas 1988. gada absolvente 35. izlai-dums.

Pirmā skola – Liepkalnes pamatsko-la, tad Ērģļu vidusskola un studijas LU Pedagoģijas un psiholoģijas fakultātē, apgūstot latviešu valodas un literatūras skolotājas specialitāti. Darba gaitas tika uzsāktas Liepkalnes pamatskolā un 1996. gadā skolotājas vārdam blakus varēja rakstīt pedagoģijas maģistres no-saukumu. No 1997. gada par Lindas Šmites darba vietu kļuš Bebru pamat-skola.

2004. gadā aizsākās sadarbība ar laikrakstu „Zintnieks”, kur tika publi-cēti Lindas Šmites raksti par garīgās pasaules un latvietības jautājumiem. 2005. gadā žurnālā „Patiesā Dzīve” va-rēja lasīt pārdomu stāstus, bet laikrakstā „Latvijas Avīze” ceļojuma aprakstus par Ukrainas Karpatiem, Rietumkurze-mi un Vecpiebalgu. No 2007. līdz 2009. gadam sistemātiski tika publicēti teksti par kultūrvēsturiskiem, mitoloģiskiem un ar latviešu valodu saistītiem jautāju-miem laikrakstā „Izglītība un Kultūra”. Laikrakstā varēja lasīt Lindas Šmites savdabīgos V. Plūdoņa, R. Blaumaņa tekstus interpretējumus, rakstnieku, dzejnieku – Ā. Elksnes, I. Indrānes, A. Lindgrēnes, L. Breikša, A. Rancānes, K. Elsberga, A. Skujiņas, B. Martuže-vas, R. Kaudzītes – jubilejas rakstus, kā arī iepazīties ar autoru jaunradi (esejas „Dievapasaciņas”).

Vientulības tēma, sociālās aprūpes namu iemītnieku fiziskās un garīgās dzīves problēmas skartas stāstā „Karie-tē bez važņa” žurnālā „Patiesā Dzīve” 2008. gada maijā.

2008. gadā, piedaloties oriģināllite-ratūras konkursā „Baltā vilka grāmata” ar garstāstu bērniem „Ogrēns – upes zēns” tika iegūta veicināšanas prēmija. Grāmata iznāca izdevniecībā „Skola un ģimene” 2009. gadā. Tajā pašā gadā laikrakstā „Latvijas Avīze” varēja izla-sīt pirmo autoru romānu „KrustCEĻI-nieki”, ko pēc publicēšanas „Lauku Avīze” izdeva grāmatā.

2010. gadā izdevniecībā „Lauku Avīze”



iznāca otrais romāns „Ar māju plecos”.

Ražīgs Lindai Šmitei arī 2011. gads. Mācības Rakstnieku Savienības Literā-rās Akadēmijas prozas meistardarbnīcā un darbs pie nākamā romāna, kur auto-re no šodienas skatu punkta paraudzī-sies uz Jaunbebru „Kartupeļu dumpi”, kas notika 1841. gada rudenī. Šo noti-kumu liecinieki – Soda priede un Sar-kanā šķūņa drupas ar piemiņas plāksni.

Romāna „KrustCEĻI-nieki” pēcvārdā autore raksta: „Mēs esam ceļinieki. Ce-ļotāji pa šo pasauli. Gājēji uz Viņējo sauli. Uz vietas palikt nav mūsu spēkos. Varam krist atpakaļ, bet ne noturēties bez gaitas. Fiziskas un garīgas.

Esam nieki salīdzinājumā ar savu Radītāju. Sīkumi. Niecības. Atdalīju-šies no, atšķirušies no Galvenā. Mazīti-ņi ceļinieciņi.

Vienlaikus krustceļinieki, jo viss šajā pasaulē satiekas, šķērsojas, aiziet, lai atkal atgrieztos. Krustpunkti nebeidz atgādināt – esam viena ceļa gājēji, kaut katrs ejam savu gaitu. Ceļu tīkls ir šī zeme, kura šūpulī ikvienam ielikusi gā-jumu.

Ceļus šķērso neceļi, tāla gaita sadu-ras ar kādu dīkstāvi. Bijušais mijas ar esošo, cerības – ar vilšanos. Kā tādi nie-ki, atšķirušies no Dieva, mētājamies pa savu soļu plūdumu, kā droši krustceļi-nieki, Dievu savā istabā ielaiduši, ejam ikvienām mītavām/krustceļiem pāri.”

Turpinās Lindas Šmites ceļš literatū-rā, sevi meklējot, turpinās jaunās auto-res ceļš pie sava lasītāja.

Mārite Breikša

IELŪKOJOTIES L. ŠMITES ROMĀNA „AR MĀJU PLECOS” LAPPUSĒS

Ērģļu novads bagāts ar cilvēkiem, ku-riem rakstīts vārds sirdī izauklēts, uz papīra uzlikts un tautā apbrīnots. Te jā-min mūsu literatūras klasiķis Rūdolfs Blaumanis, rakstnieki Jānis Grots, Zi-naīda Lazda, Jānis Sirmbārdis un Valdis. No jaunajiem rakstniekiem tie ir Daina Grigorjeviča, Andris Priedītis un šobrīd jau labi zināmā Linda Šmite – liepkal-niete, Bebru pamatskolas skolotāja.

Tā ir liela uzdrīkstēšanās – sākt rak-stīt un radīt ko savu, vienreizēju un ne-atkārtojamu. Filologs tik labi prot iz-analizēt daiļdarbu, izvērtēt un apbrīnot valodu. Kā ir, ja sāk rakstīt pats? Kāda ir sajūta, ja tevi un tavu uzrakstīto nu vērtē plašs lasītāju loks? Kā ir saņemt saldo medus maizi un objektīvi novē-rtēt kritiku? Linda Šmite to zina, jo ir jau trīs grāmatu autore.

Garš ir grāmatas „Ogrēns – upes zēns” ceļš pie lasītāja. Stāsts bērniem 2008. gadā tiek atzinīgi novērtēts kon-kursā „Baltā Vilka grāmata”, bet no-drukāts tiek 2010. gada sākumā. Pirmais romāns „KrustCEĻI-nieki”, kurš ir vel-tīts Liepkalnei un tās bijušajai skolai, klajā laists 2009. gadā. Šobrīd pasaulē devies otrs romāns „Ar māju plecos”.

Divu gadu laikā daudz paveikts, pati Linda atzīst: „Pēc horoskopa esmu dar-bīgais, neatlaidīgais Auns.” Jaunā rakst-niece ir atradusi savu ceļu literatūrā, viņai ir sava pasaules redzējums, savs rokraksts, sava darba smarža un garša. Ar ko katrs cilvēks ir īpašs? Ar to nepa-rasto un savdabīgo. Lai augtu talants, kā paraugs ir bijuši latviešu rakstnie-

ki – Ilze Indrāne, Nora Ikstena, Regīna Ezera, Māra Zālīte. Linda daudz domā par daiļdarbu valo-du, lai tā būtu bagāta, lat-viska un tomēr tuva mūsu –Ērģļu novada – pu-sei. Janīnas Kursītes „No-vadu Vārdene” ir lieliski palīdzējusi.

Jaunais romāns „Ar māju plecos” nu jau iz-auklēts. Skaists un svēts darbs, dievišķīgs un nepa-rasts, emocionāli spēcīgs un cilvēcīgi mīļš. Ko cil-vēkam nozīmē māja? Pa-tiesībā jau visu. Māja – tā nav tikai cel-tne, kur dzīvot. Māju veido cilvēki – tik dažādi un pretrunīgi. Saaugt ar savām mājām, būt dvēseliskā un garīgā har-monijā – tā ir īpaša spēja. Sajust sevī senču pulcējumu un ieautot to sevī. Pa-celt acis uz augšu un palūkoties kokos, kas aug pie mājas. Vai tie nav īpaši? Katrs citāds. Kā koks smaržo? Kā elpo? Ko tik nevar no koka izveidot, ja pro-tam to sajost, ja sirdi un dvēseli ielie-kam darbā.

Tāds neparasts ir romāna galvenais varonis Antis Acons, māju vīrs no „Ie-vaišiem”. Viņam ir sava māju, kuru kā gliemezis var nest uz muguras. Cik jo-cīgs tāds vīrs, bet vienmēr sava mājas līdzī – pat dodoties uz Īriju un Angliju. Antis ir saaudzis ar saviem „Ievaišiem”, māk tos sadzirdēt, sajost un mīlēt, mīlēt un mīlēt. Vīrs ir kokdaris, tēlnieks, kurš



Linda Šmite

Ar māju plecos

visdažādākās mājas no koka darina. Viņam pieder Latvijā pirmais un vienīgais Māju mu-zejs. Anta plaukstā Ju-miņa zīme – tā visu du-bulto. Sāpes. Priekus. Darbaspējas. Sāpīgas un arī traģiskas ir Anta mīlestības – sieva Zane dodas uz Īriju, nespē-dama iemīlēt ne savas tēva mājas „Osājus”, ne vīra „Ievaišus”. Sie-viete vēl jauna aiziet no dzīves, bet varbūt pati savu likteni tā iegrozī-

ja... Garš ir Lubānas puses Ievas un Anta ceļš vienam pie otra. Gadu desmit-tiem mērāms, bet liktenīgs, jo kopā spēj būt vienīgi līdzīgie, tie pievelkas. Anta bērni Raivo un Signe – tie būs Anta tur-pinātāji. Kaut daudz skaudruma īsajā mūžā piedzīvojuši, tomēr stipri un ar savu māju sajūtu un mīlestību, jo, tikai svešumā padzīvojot, tā pa īstam var no-vērtēt savas mājas.

Kad romāns izlasīts, gan asara no-rausta, gan domās savu māju nozīme izvērtēta, gan saldaiss svešums un tā vi-linājums apjausts, gan savu senču gud-rības smeltas, gan tā kā valoda bagātāka palikusi, gan ... Daudz dzīves gudrību un atziņu darbā. Paldies Lindai Šmitei par uzdrīkstēšanos! Noteikti jau tiek auklēts kāds cits darbs, atliek tikai sa-dzirdēt, saklausīt un pierakstīt.

Zinta Saulīte

ATMIŅAS KĀ SMILŠU GREDZENU BAUDOT

Tāds smilšu gredzenus – dzeltenus kā saulītes, brūni krakšķošām maliņām, gludus, sodas irdinātus un pēc manas bērnības smaržojošus – cep vienīgi Ēr-ģļos. Agrāk centra ēdnīcas galā, tagad „Kores konditorejā”. Nesen tik ļoti tī-koju pēc smilšu gredzena, bet varbūt pēc kaut kā no izbījušā, ka nopirku aug-ļu tēju, lai turpat uz vietas tējnīcā/ bul-ciņceptuvē pie stikla galdiņa aiz stikla loga ar skatu pret Ogrī uz pāris minū-tēm uzdāvinātu pēkšņi iekārot. Man nevajadzēja nedz lepno groziņu, nedz uzpūtīgo kūciņu, saldo riekstiņu vai ie-krejoto ruleti, bet tieši veco, labo, tik sen nebaudīto bērnu un jaunu dienu gardumu – smilšu gredzenu.

Stikla siena ļāva redzēt, bet liedza dzirdēt, cik liela vētra sev atkal pakļauj Latviju. Tā ir vienreizēja sajūta – uz auk noraudzīties un neskartai būt. Tik-pat līdzvērtīga apjauca kost gardajā smilšu rausī, būt iekšā bijušajā, bet pa-likl pašai bez tā laika pārdzīvojumiem.

Nebijis smilšu gredzena, neiedomātu savu bērnu dienu zobārsti Veltu Dzenī-ti, neatminētu ugunīs iedegtos Ērģļus, kad no Liepkalnes rīta agrumā traucā-mies uz numuriņu saņemšanu vīzītei pie legendārās zobu dakteres. Ar zob-ārsti un laternu ugunīm ziemas melnu-mā saistās manas pirmās atmiņas par Ērģļiem. Ar stabu cepurītes atgādi-nošiem māju jumtiem un gaisa tiltu, kas varen labi šūpojās pār Ogrī, ar „Bra-kiem” un Blaumaņa velniņiem. Tikai desmit gadus vēlāk Ērģli saistīsies ar vidusskolu – pelēcīgo namu Ogres krastā –, kas visādā ziņā ļoti spēcīgi ie-tekmes manu turpmāko dzīvi.

1985.- 1988.

Tikai trīs gadi Ērģļu vidusskolā, bet bez tiem es noteikti būtu pavisam cits cilvēks. Kas no manis taptu, ja vidējās izglītības ieguves procesā nesaņemtu tādu vispusīgu attīstību? Kalašņikova automātu izjaukt un pielādēt tiku trenē-ta, ierindas un traktormācību apguvusi, govju fermā un bērnudarzā ražošanas praksi ik nedēļu izgājusi. Pēc slīdošā grafika aukstajā un mitrajā pagrabā vi-dusskolas kopgalda kartupeļu toverus pieacojusi. Kur vēl biešu ravēšana va-sarās, kartupeļu novākšana rudenos, pārlasīšana un eglīšu stādīšana pavasa-ros? Paldies tā laika vienīgajai partijai, valdībai un skolas vadībai par teicamo darbaudzināšanu – no baltas maizes un vieglām dienām vien, kā teic rakstniece Ilze Indrāne, nekā nav.

Kas es būtu vidējās izglītības ieguves ietvaros sešas darba dienas nedēļā ne-valkājusī zilo skolas formas tērpu un reizi nedēļā nestāvējusī dežūrmaiņas

līnijā? Smilšu gredzens ne tikai gards, bet arī gudrs – tas atsauc atmiņā tik daudz un pasargā no tām bailēm, kas skolas otrā stāva spoguļu zālē karājās pie griestu lampām, mita aiz skatuves biežajiem aizkariem, kad šais skolas lī-nijās gāja vaļā publiskā izbāršana. No tās pasargāti netika pat skolotāji. Uz-brēkšana, uzkliegšana piederēja pie tā laika stila. Paldies par to! Esmu pārlie-cināta – viss, kas ar mums notiek, no-tiek uz labu. Tā tam vajadzēja būt. Kā pelēkajam I. Ziedoņa pasakā. Ja nebūtu pelēkās, vai mēs zinātu, ka ir arī citas, daudz spožākas krāsas? Vai citos ap-stākļos skolotājas Mārites Breikšas lite-ratūras stundas man būtu kā kristāl-dzirds avota ūdens izslāpušajam?

Vai pamanītu klases audzinātāja Ojā-ra Auzāna, rasēšanas skolotāja Henriha Vuškāna un vācu valodas skolotājas Mārites Apines par daudz lielo labestī-bu, cilvēkjuību? Tās dēļ viņi cieta no mūsu klases pāri darījumiem. Tikai tad, kad skolēni man kā skolotājai pašai at-lāvas izarīt sāpīgi, sapratu – tā ir cena, kas man jāmaksā par saviem skolotā-jiem pāri nodarīto. Mēs bijām mutīga klase. Lielāku grēku par izrunāšanos un nevajadzīgu smiešanos nebija, bet varē-jām aiztaupīt arī to.

2009. gada oktobrī dzejniece un pub-liciste Anda Lice „Latvijas Avīzē” iztei-cās: „Padomju sistēma un tās morāle ir iekodēta DNS, tādat iesakņojusies mū-sos daudz dziļāk, nekā tas šķita 90. gadu sākumā. Tā teikt, sistēma ir uz-ņemta ar mātes pienu.”

Šķiet, Ērģļu vidusskolā, kaut pastā-vēšanas pašā beigu posmā, padomju sistēma liecības par sevi manī rakstīja ar nekad neizdzēšamu tinti. Un labi vien ir. Es vēlāk droši vien neieraudzītu to, ko redzu šodien. Ciešanas rūda cil-vēku. Vairāk dod pretī nekā atņem.

Bailes bija manas pavadones vidus-skolas gaitās. Ne pārāk brīvi un cilvēcī-gi jutos skolotāja Jāņa Reņģes ģeogrāfi-jas un fizikultūras stundās. Toreiz bērns ar visām vajadzībām vēl nebija pedago-ģijas centrā. Bailes sēdēja man blakus solā stingrās krievu valodas skolotājas Marijas Karpovičas stundās. Tā bija mana sākotnējā valodas neprasme, kas biedēja, buroties cauri fantastiskajai krievu literatūrai. Baidījies skolotājas Veltas Jakunovas stundās. Viņa bija gudra, nopietna, pat barga skolotāja, kura labi iemācīja algebru un ģeometri-ju arī man – cilvēkam, kuru vada sirds, emocijas, pārdzīvojumi, ne loģika, prāts, aprēķins. Gredzeni, krelles un ci-tas rotas pirms matemātikas stundas



35. izlaidums-1988. g. audzinātāji Mārite Breikša, Ojārs AuzānsAuzāns.



5. ĒRĢĻU NOVADA SVĒTKOS!

Ar labiem laika apstākļiem un bagātiem iespaidiem aizvadīti 5. Ērģļu novada svētki, kas šogad risinājās no 22. līdz 24. jūlijam, kad Ērģļi bija atvērti ikvienam svētku dalībniekam un viesim. Jau ierasts, ka katru gadu svētkiem ir sava devīze. Šogad tā skanēja: VISI RADI KOPĀ! Piektdienas pēcpusdienā skaisto ziedu rotu mīļotāji pulcējās uz floristikas plenēru „Tinu, tinu kamolīti”, kur tika veidoti simboliski ziedu dekorī – kamoli. Saieta nama zāle tika nodota azartiskajiem zolmaņiem, kas savu atjaunību un pieredzi varēja ieguldīt visai saspringtajā Zoles mačā. Plkst. 19.00 5. Ērģļu novada svētki tika atklāti un pie saietā nama sagaidītas radu komandas. Priecēja – Spaiļu dzimta, Čeiču dzimta, kuplā, apvienotā – Picuku, Ozolu un Hermaņu dzimta, kas bija vienojušies par vienu devīzi: „Gintas radi”, Konovalovu dzimta, kā arī atraktīvu dāmu komanda, kas savu piederību šīm sacensībām apliecināja ar dvēseļu radniecību. Nelieli iesildīšanās uzdevumi, kuri prasīja iemaņas komandu saliedētā darbībā. Un veiksmes vēlējumi svētku noslēguma dienai, kad norisināsies dzimtu komandu galvenās sacensības. Pietiekami daudz jautrības un smieklu gan pašiem dalībniekiem, gan arī vērotājiem un tad jau, skat, klāt svētku otrā diena.

Kamēr sportiskākie vīri un sievas pulcējās uz strītbola sacensībām pie saietā nama, estrādē visas dienas garumā tika dots vārds uzņēmējiem pasākumā „Ērģļi var!” Ikviens, kurš vēlējas par savu uzņēmumu ko pastāstīt, iepazīstināt ar sava darba specifiku un reklamēt savu produkciju, tika aicināts to darīt. Tā laukumā pie saietā nama visi interesenti Andra Spailes vadībā varēja iepazīties ar Ērģļu arodvidusskolā apgūstamās arborista profesijas prezentāciju, tās darba specifiku, kā arī ar ļoti specializēto aprīkojumu. Varēja arī aplūkot gulbūves galdu un soliņus, kā arī pārbaudīt sevi roku veiklības un spēka vingrinājumos. Tiem, kas piedalījās Ērģļu arodvidusskolas rīkotajā praktiskajā apmācībā – kāpšana kokā ar arborista aprīkojumu, ir iespēja bides skatīt un ielādēt www.ergliarods.lv galerijā vai www.draugiem.lv – sadaļā „Lapas” skolas profila galerijā.

Sarunā ar Māri Olti par savu darbību iesaistījās stādu audzētājs Andris Brižs, SIA „Kārlis” brikešu rūpnīcas „Ergli wood” vadītājs Māris Blūms, kamīnmalkas ražotnes SIA Bērzkalns V valdes priekšsēdētāja Aija Venškevica, ekskluzīvu mēbeļu ražotnes SIA „Eden Interior” vadītājs Viktors Ļebedevs, kas uz šo prezentāciju bija atvedis iespaidīgu reklāmas stendu, jaunatklātā atrakciju parka „Braku takas” vadītājs Ilmārs Kaņķelis, viesnīcas „Ērģļi” vadītāja Anta Velce un mājražotāja Santa Radzvilaviča, kas prezentēja pašgatavoto kazas sieru. Ar vizuālu reklāmu pasākumā piedalījās Saules serviss, A.Milnes IU „Mana filmu studija”, in-

teresenti varēja ielūkoties SIA „Eglītis un biedri” veidotā grāmatā par Ērģļu HES tapšanas vēsturi, kā arī plašāku informāciju varēja gūt par ziedu veikal „Magnolija”, veikal „Ceļotājs” un Ziemeļaustrumu reģiona Sadales tīklu Ērģļu iecirkni.

Tajā pat laikā tika dots starts orientēšanās sacensībām bērniem līdz 6 gadu vecumam, vēlāk – iespēja noskatīties leļļu teātra izrādī „Karaļa šovs”, piedalīties rotaļās, un visbeidzot mazuļi varēja kļūt par dzīviem mākslas darbiem, jo katrs uz savas sejiņas vai rokas varēja iegūt kāda dzīvnieciņa masku vai skaistu gleznojumu. Bērniem šīs izklaides dāvāja SIA „Līrs B” vadītājs Ēriks Bukovskis. Citi varēja doties viesnīcas „Ērģļi” organizētajā pārgājienā „Ējam nījot, radiņ!” Kas brīnumains un īpašs vērojams un pat apgūstams bija Tautas lietišķās mākslas studijas „Ērģļi” audēju organizētajā „Dabas krāsotavā”? Katrs varēja iepazīties ar Ērģļu audēju nokrāsotajām dzijām, sekot krāsošanas procesam. Kā top dzelteno ilzīšu krāsu tonis, vērot zaļās krāsas toņu variācijas un izpētīt kādu krāsu toni var iegūt no mellenēm? Šī Dabas krāsotava tapa sadarbībā ar VAS „Hipotēku un zemes banka” klientu kluba „Mēs paši” atbalstīto projektu „Krāsošana ar dabas krāsvielām”. Tālāk atkal – starts orientieristiem un tūrisma stafetes komandām. Daudzi centās izcīnīt balvas Sīkmačos. Pēcpusdienā notika velopārgājiens „Ērģļi-Menģeļi-Braki-Ērģļi”, kur pieturpunktos dalībnieki tika sagaidīti ar radošiem uzdevumiem. Jauki, ka tajā piedalījās tik daudz gados jaunu cilvēku.

Kultūras programma estrādē sākās ar Ā. Alunāna dziesmuspēli „Draudzes bazārs”, pēc kuras visi tika aicināti vērot amatiermākslas kolektīvu koncertu „Tuvi radi, tāli radi!”. Tas ir brīnišķīgi, ka esam tik bagāti ar pašmāju dziedātājiem un dejotājiem, ka katram kolektīvam parādot nelielu daļu no sava repertuāra, koncerts izvērsās bagātīgs un daudzveidīgs. Koncertu veidoja – deju kolektīvs „Pastalnieki” (M. Taškāne), dāmu deju grupa „Varbūt” (A. Grinberga), deju kolektīvs „Rūdis” (A. Grinberga), bērnu deju kolektīvs „Pienēnīte” (A. Grinberga), meiteņu vokālais ansamblis „Harmoniskais Trio” (I. Vilnīte), Sausnējas pagasta līnijdeju deju grupa „RELAX” (A.Sarmone), „Belly dance” deju grupa (R. Pavlovskā), meiteņu vokālais ansamblis „Čikšas” (I.Vilnīte), TMK „Pulgosnieši” (I.Maltavniece), Ērģļu sporta deju kluba „Vizbulīte” dejotāji (S.Avotiņa), Jūrmardas pagasta vokālais ansamblis (I. Vilnīte). Tūlīt pēc koncerta visi klātesošie tika aicināti pievienoties Tautas sadziedāšanās pasākumā, kur jauktais koris „Ērģļi” diriģenta Ralfa Šmīdberga vadībā kopā ar grupu „Kokmuižas muzikanti” dziedāja tautā iemīļotas dziesmas, kas zināmas gan veciem, gan

jauniem ļaudīm un laikam tās nenovecos nekad, lai kādi laiki būs. Vakars un nakts turpinājās kopā ar sengaidīto grupu „Baltie lāči”.

Par spīti nakts balles ilgajām lustēm, volejbola un futbola laukumi jau svētdienas rīta agrumā pildījās ar dalībniekiem. Jau no paša rīta ikviens tika aicināts arī uz radošajām darbnīcām veidot savu brīnumdarbu, kā arī pamācīties Meža skolā. Bet pavisam nopietnas sacensības vismazākajiem svētku dalībniekiem – Ērģļu 1. aptiekas balvas „Supermazulis” izcīņa veiklākajā mazuļu rāpošanā, kas izvērtās par dinamisku un veiklu „sprintiņu” un piedzīvojumu kā vecākiem, tā arī, protams, pašiem mazākajiem svētku dalībniekiem. Bērniem svētdienas rīts – darbīgs, jo vēl jāpiedalās velosacensībās, kurās uzdevumi ir āķīgi un jāpaspēj atpakaļ uz rotaļu un spēļu pasākumu „Ādamam bij’ septiņ’ dēli”. Lielajiem braucieni ar kanoe laivām par un pret Ogres upes straumi. Beidzot – organizatoru ilgi lolotā iecere arī piepildījās – stadionā pie upes notika ūdensbolo sacensības, kur, šķiet, sausi nepalika ne dalībnieki, ne tuvākie skatītāji. Par uzņēmību paldies Uvim Konovalovam, kas ļāva izmantot ūdenssūkni un ugunsdzēsēju šļūtenes, lai divi dalībnieki ar ūdens strūklu varētu dzenāt bumbu katrs uz savu pusi, kamēr viens uzvar. Milzīgu pozitīvisma un smieklu devu vērotājiem un arī pašiem dalībniekiem visai dienai sniedza mūsu svētkos vēl neredzētas sacensības – Sievu nešana pāri Ogres upei. Sacensībās varēja startēt dalībnieki bez svara ierobežojuma. Bet laikam jau šī bija tā reize, kad tiem kilogramiem bija būtiska nozīme. Uzvaru izcīnīja Evita un Artis Trukšpi.

Kā katru gadu, īpaši kupli bija apmeklētas stiprinieku sacensības sievietēm un vīriem. Visus stiprināja garšīgā zivju zupa un biežputra. Paldies galvenajiem pavāriem – M. Spailēm, L. Ezergailei un viņu palīgiem. Pēc veiksmīgāko svētku dalībnieku apbalvošanas un laimīgo bumbuņu izlozēšanas visi varēja doties mājās, pārdomājot svētkos gūto un sākt gatavoties nākamās nedēļas gaitām.

Ar savu īpašu artavu, tā iemantojot svētku „Lieldraugu” statusu organizēšanā, piedalījušies – Ēriks Bukovskis, Inta Olte, Svetlana Čeiča, Andris Kalniņš, Roberts Koklačovs. Jāatzīst, ka šie svētki bija ļoti apmeklēti, vērtējot gan skatītāju, gan dalībnieku daudzumu.

Bet pats lielākais prieks jau ir tas, ka ik gadu var sastapt ļaudis, kas atbrauc tieši uz šiem svētkiem, lai atkal un atkal piedzīvotu to kopā būšanas prieku, kāds ir tikai šeit, pie mums, Ērģļu novada svētkos!



Svētku organizatori un sporta veidu tiesneši un atbalstītāji

Ivars Budze, Ieva Rota, Silva Tetere, Juris Jakunovs, Andris Stalīdzāns, Ivars Teteris, Laimonis Kļaviņš, Andris Milnis, Andris Vilcāns, Ēriks Bukovskis, Anta Velce, Iveta Zosāre, Ligita Truksne, Andris Rudzītis, Baiba Kaļva, Auseklis Picka, Maiga Picka, Sandra Konovalova, Sanda Ekerte, Linda Pētersone, Artūrs Avotiņš, Pēteris Kārkliņš, Monta Šmite, Sandra Lauberte, Sarmīte Dreiblate, Zinta Saulīte, Ilze Daugiallo, Modris Spaiļe, Aigars Bārbals, Daiga Pļaviņa, Aldis Olte, Iveta Olte, Sergejs Ļebedevs, Māris Lupiks, Jānis Bičevskis, Valdis Zirnis, Vizma Veipa, Ieva Veipa, Inita Lapsa, Mareks Lapsa, Kristaps Kalve, Jānis Rešņa (seniors), Sandra Avotiņa, Terēza Kaimiņa, Indra Rone, Daira Pleša, Krista Kalniņa, Inese Mailīte, Māris Olte, Līga Ezergaile, Ginta Ozola, Monta Madžule, Laura Ozola, Beate Zlaugotne, Malvīne Madžule, Linda Pļaviņa, Guntars Velcis, Antra Grinberga, Inese Maltavniece, Lilīta Knēziņa, Ieva Vilnīte, Rudīte Pavlovskā, Valija Lele, Anita Sarmone, Ralfs Šmīdbergs, Māriete Taškāne, Pēteris Leiboms, Kristīne Ģirģena, Raivis Šmits, Māris Lazdiņš, Paula Lazdiņa, Laura Kvāle, u.c.

Ērģļu novada informatīvais izdevums 2011. augusts

Paldies svētku tapšanā:

- ✿ SIA „Līrs B” un personīgi Ērikam Bukovskim;
- ✿ SIA „Elbra” un personīgi Robertam Koklačovam un Atim Koklačovam;
- ✿ Ērģļu 1. aptiekai un personīgi Intai Oltei;
- ✿ SIA „Kārlis un partneri” un personīgi Antai Velcei;
- ✿ SIA „Mālkrogs” un personīgi Andrim Kalniņam, kā arī atsaucīgajām pārdevējām Gunai Stalīdzānei, Ingridai Šmitei un Leldei Cīkurei;
- ✿ SIA „Ceļotājs” un personīgi Svetlanai Čeičiai.



SPORTA SACENSĪBU UZVARĒTĀJI:

ŠAUTRIŅU MEŠANA

Dāmas

1. Zane Čeiča
2. Sanita Bokte-Strautmane
3. Rīta Baltputne

Vīri

1. Gints Zeltiņš
2. Maigurs Rudņiks
3. Roberts Matisons

FRISBIJA GOLFS

Vīri

1. Jānis Stalīdzāns
2. Aigars Staško
3. Mārtiņš Miķelsons

Dāmas

1. Jana Bukovska
2. Kate Jēkabsone
3. Madara Zosāre

OLU MEŠANA

- | | |
|---------------------|------|
| 1. Ivo Konovalovs | |
| Sanda Ekerte | 22 m |
| 2. Kaspars Matisons | |
| Aldis Matisons | 16 m |
| 3. Oskars Feodorovs | |
| Uldis Cirsis | 15 m |

KASTINGS

Vīri

1. Uģis Ābols
2. Ivars Tīrzmāls
3. Jānis Gedušs

Dāmas

1. Elīna Taškāne
2. Justīne Kindzuļe
3. Elza Matule

SUPERMAZULIS

Mazuļu rāpošanas sacensībās visnāskākais – Klāvs Konovalovs un tūlīt jau klāt Ulla Jansone, Oto Strazdiņš, Gustavs Reiznieks, Mare Katrīna Auzāne, Gatis Sidorovs, Evelīna Kļaviņa, Adele Jansone.

Bet Adrians Bukovskis slaidā promenādē izstūrēja savu pirmo braucamrīku – nākotnes kuģi „Adriāno Čelentāno”!

ZOLES MAČS

Amatieru grupa

1. Jānis Purviņš
2. Andris Apinis
3. Andris Veļiks

Zolmaņu grupa

1. Arvīds Smeilis
2. Zintis Ābols- Āboliņš
3. Aivis Jēkabsons

SIEVU NEŠANA pa Ogres upi

1. Artis Truksnis
- Evita Truksne
2. Uvis Konovalovs
- Gunita Brašus
3. Kaspars Matisons
- Sandra Matisone

STRĪTBOLS

Dāmu konkurencē

1. Ieva Dūduma
- Elīna Brice
- Kristers Kalniņš
- Gunita Brašus
- Madara Zosāre
- Lita Zosāre

Vīru konkurencē

1. Gatis Truksnis
- Mārcis Rudzītis
- Artūrs Vīgants
2. Mārtiņš Ūdris
- Kristaps Kalve
- Artis Truksnis
3. Juris Dombrovskis
- Uvis Konovalovs
- Mārcis Eglītis

TŪRISMA STAFETE

1. Aldis Matisons
- Kaspars Matisons
- Sandra Matisone
2. Ivo Konovalovs
- Lauris Ikaunieks
- Sandra Ekerte
3. Ainis Šmits
- Pēteris Rozentāls
- Līga Šmite

BRAUCIENI AR KANOE LAIVĀM

Vīriem+ Open

1. Ivars Tīrzmāls
- Māris Tīrzmāls
2. Kaspars Matisons
- Aldis Matisons
3. Māris Čeičs
- Zane Čeiča

Dāmām

1. Liene Štrušele
- Māra Liepiņa
2. Anete Skraustiņa
- Laila Čurkste
3. Guna Pētersone
- Rita Pučekaite

ŪDENSBOLS

1. Oskars Karkovskis (vīru konkurencē)
- Raivo Krūmiņš (zēnu konkurencē)
2. Kaspars Matisons (vīru konkurencē)
- Everts Motte (zēnu konkurencē)
- Dāmas**
1. Rita Dudko
2. Daira Pleša

MINIFUTBOLS

1. Elvis Liepiņš
- Žeņa Finčuks
- Jurģis Juška
2. Vairis Leiboms
- Sandis Ābels
- Ritvars Kalniņš
3. Jānis Purviņš
- Ivo Konovalovs
- Jānis Krūze

VOLEJBOLS

Vīri

1. Aigars Lācis
- Artis Grīnšpoks
- Armands Krēģeris
- Uldis Cirsis
2. Juris Tomaševskis
- Modris Vilcāns
- Aivis Jēkabsons
- Valdis Rutkovskis
3. Ivo Solovjevs
- Mārtiņš Jeļisejevs
- Andris Mateša
- Raimonds Trokša

Dāmas

1. Guna Stalīdzāne- Golgāne
- Madara Zosāre
- Anete Skraustiņa
- Ance Jēkabsone
- Elīza Dalbiņa
2. Marina Bebere
- Laura Rāte
- Elīna Brice
- Māra Tomaševska
- Sintija Feodorova
3. Dace Rubene
- Rita Pučekaite
- Guna Pētersone
- Monta Grinberga
- Elīna Taškāne

MINIBIATLONS

Vīri

1. Normunds Renckulbergs
2. Raivis Grīnbergs
3. Kaspars Matisons

Dāmas

1. Paula Lazdiņa
2. Sandra Sirmā
3. Madara Zosāre

ORIENTĒŠANĀS

Bērni

1. Līva Dāve
2. Elīna Kauliņa
3. Marta Štila

Meitenes

1. Sanda Sirmā
2. Evija Dāve
3. Iluta Žīgure

Zēni

1. Ivo Freimanis
2. Vairis Valdbērģis
3. Kristaps Indriksons

Dāmas (līdz 40 g.)

1. Elīna Svilpe
2. Dace Dāve
3. Sigita Zvēriņa

Vīri (līdz 40 g.)

1. Dinārs Gutāns
2. Agris Reiznieks
3. Nauris Mikšta

Dāmas (virs 40 g.)

1. Spodra Švarca
- Vīri (virs 40 g.)**
1. Dzintars Svilpis
2. Aldis Olte
3. Artis Dāvis

STIPRINIEKI

1. Kaspars Balodis
2. Edijs Roznieks
3. Andis Konovalovs

1. Līga Riekstiņa
2. Ance Jēkabsone
3. Anastāsija Šeinova

VELOSACENSĪBAS

Jaunie velosipēdisti vecumā no 3 līdz 7 gadiem – Guna Nikolajeva, Enija Jungfermane, Patrīcija Pučaka, Jana Gulbe, Līva Grēta Tīrzmāle, Ieva Milne, Estere Jungfermane, Elizabete Spaile, Roberts Brenčis, Rūdolfs Šmits, Toms Vilnītis, Raivo Milnis, Valts Masaļskis, Haralds Masaļskis, Reinis Strautmanis
Īpaša pateicība – Enijai Jungfermanei – par visu uzdevumu izpildi, Patrīcijai Pučakai – par neatlaidību un centību,
Valtam Masaļskim – Par labāko rezultātu zēnu konkurencē

Zēni (no 8-11 g.)

1. Ralfs Vasels
2. Emīls Jānis Lapsa
3. Artūrs Šmits

Meitenes (no 8-11g.)

1. Monta Masaļska
2. Viktorija Vīgube

Zēni (no 12-15 g.)

1. Kristers Kalniņš
2. Justs Jēkabsons
3. Kaspars Strazdiņš

Meitenes (no 12- 15 g.)

1. Monta Šmite
2. Loreta Šmite

KOMANDU SACENSĪBAS

Konovalovu dzimta
Picku-Ozolu dzimta
Čeiču dzimta
Paijas-dvēseļu radnieciskā komanda
Spaiļu dzimta



PASĀKUMU AFIŠA

20.augustā plkst. 22.00
Sausnējas estrādē
Zaļumballe

1. septembrī Zinību dienas svētki Ērgļos!

- 10.00 Jaunā mācību gada uzsākšanai veltīts pasākums pie lielās skolas -
1. un 12. klašu skolēnu sumināšana, Skolēnu, skolotāju un vecāku satikšanās, Jaunā skaitļparka, labiekārtotā hokeja un strītbola laukuma atklāšana
- 13.00 Laukumā pie skolas – Spēles un rotaļas kopā ar Sprīdīti
- 16.00 Mākslas un mūzikas skolas mācību gada ieskaņas pasākums saietā namā
- 20.00 Zinību dienas diskoballe saietā namā

3.septembrī plkst.16.00 Brāļu Jurjānu memoriālajā muzejā „Meņģeļi”

paaudžu sadziedāšanās pasākums
„Man` bij` dziesmu vācelīte”
Aicinām ikvienu mūzikas mīļotāju ierasties ar savu mīļāko tautas dziesmas melodiju, kuru vakara gaitā kopīgi izdziedāsim.
Sīkāka informācija pa tālr.nr. 29431659

17. septembrī

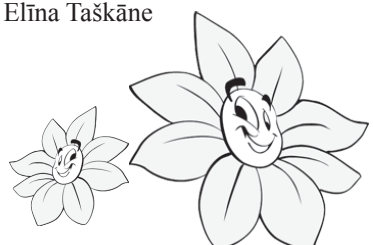
13. Latvijas koru saiets Ērgļu novada „Meņģeļos”

- 11.30 Piemīņas brīdis Blaumaņa kapos pie Jurjānu dzimtas atdusas vietas
- 12.00 Garīgās mūzikas koncerts Ērgļu Sv. Krusta dievnāmā
- Dzied Rīgas latviešu biedrības kamerkoris „Austrums”- dirigents Ārijs Šķepasts un Ogres novada Kultūras centra jauktais koris „Ogre”- dirigents Jānis Zirnis.
- 13.00 – 14.30 Koru iebraukšana un reģistrēšanās „Meņģeļu” pagalmā
- 13.30 Koru konkurss „Meņģeļu” pagalmā
- 14.30 Koru kopmēģinājums „Meņģeļu” pagalmā
- 17.00 **Koncerts**
- 19.00 Zaļumballe. Spēlē Pūtēju orķestris MADLIENA *****

No 6. sptembra līdz 30. septembrim Liepkalnes bibliotēkā pašdarinātu dekoru izstāde.

24. septembrī Ērgļos, laukumos pie saietā nama RUDENS MIKĒLA GADATIRGUS!!!

Aicināti visi pirkt un pārdot gribētāji!
Informācija pa tālruni 26528132



Atmiņu takās ar Zentu Martinsoni

29. jūlijā Zentas Martinsones kundzes mājās „Liepiņās” Liepkalnē bija sapulcējušās ansambļa „Pīlādžitis” dziedātājas ar savu maestro Ernestu Aderu, lai suminātu jubilāri viņas 85. gadskārtā. Ciemiņus sirsnīgi sagaidīja meitas Maigas Pickas ģimene – vīrs Auseklis, mazmeita Inīta (klāt nebija mazdēli Edgars un Mārtiņš) un pati jubilāre ar mirdzumu acīs. Apsveicēju ziedi un laimes vēlējumi, dziesmas.

Ap māju ziedu bagātība un liels ābeļdārzs. Viss skaisti sakopts, par to allaž rūpējas meitas ģimene un pati saimniece. Māja liela, veclaicīga, celta 1884. gadā. Tā iegādāta dzimtas īpašumā par Ilgoņa tēva Arnolda Martinsona sapelnīto naudu.

Kā atgādinājums par senākiem laikiem „Liepiņās” aug istabas puķe monstera. Tā tiek sargāta kā ģimenes relikvija.

Pie kafijas tases risinājās sarunas, galvenokārt jau par Zentu. Ansambļa dalībnieces ik pa brīdim atgādināja viņai – „Zentiņ, pastāsti to un to”. Tā radās šo mazo stāstiņu mozaika par Zentas dzīvi gandrīz 85 gadu garumā.

Zentas kundzes stāstos ir daudz apvīdvaru un teicienu, kurus centāmie pierakstīt, saglabājot stāstītājas valodas stilu.

- 10 gadu vecumā biju govju ganīte Krustpils pagasta Melderu mājās. Savas divas gotiņas ganīju kopā ar kaimiņtanti un viņas govīm.. Bija arī jaspin govīm priekšējās, lai neaizklīst. Varēju sapīt, gotiņas atļāvās. Turpat netālu bija čūsku purvs. Tēvs bija iztaisnījis nūju čūsku sišanai. Kādas jau nositu. Nezinu vai tas labi vai slikti. Ganīdama dzirdēju, kā Daugavas plostnieki sasaucās – „,levo, pravo”[kreiso, labo]. Arī mans tēvs tur strādāja pie plostniekiem. Arī brālis Arvīds gāja par pusmalaci (mācekli) no 16 gadiem, otrā gadā jau malacis pie drīgalkas (aires)

priekšā. Tēvs korņiks aizmugurē. Ziemās tēvs brauca uz Odzienes mežiem balķus vest. Melderniekiem bija maz zemes, 5 ha, tāpēc vīrieši gāja uz plostiem. Uz savas zemes audzējām miežus, kviešus, rudzus, turējām mājlopus, lai ģimenei būtu pārtika. Tēvs trīs reizes gadā brīvēja alu. Pats izgatavoja visus nepieciešamos koka traukus – raudzējamo kubulu, žei, ozolkoka mucīgas. Tēvs prata izgatavot visu mājai vajadzīgo tikai no redzēšanas vien – gultas, krēslus. Kur redzēja kādu lietu, kas viņam likusies derīga mājai, tūlīt to arī pagatavoja.

Ir piedzīvots krievu laiks un vācu laiks. Vecāmāte tad teikusi, - kad ienāca vācieši, pirmais ko viņi darīja – cēla tualeti, krievi visu apsēdināja ar „kundiņiem”.

Tēvs Pēteris agrāko uzvārdu Krasinš samainīja uz Zembergu, tā esot pats gribējis. Vēlāk bijušas tikai nepatīšanas uzvārda dēļ, jo, kad atnāca krievi, uzskatījuši viņu par vācieti.

Mamma Ede bijusi ieprecēta no Ķūnciem aiz Zalāniem, bijusi audēja.

Mamma cepa plāceņus, kas bija liels gardums. Kā visās lauku mājās tajā laikā bijis parasts, ka piena putru ēduši ar koka karotēm no kopējas bļodas. Ja, ēdot no putras bļodas, no pasmeltās karotes piena lāse nopīlēja uz galda, teikuši, – kāda tev tā strīpa, vīrs būs dzērājs.– Kā sevišķu gardumu Zenta atceras kartupeļu pankūkas, ceptas svaigā krējumā. Mamma bijusi ļoti strādīga, arī meita tika audzināta darbam. Brīvu brīžu bija maz, un, ja tāds gadījās, mamma teikusi – ko sēdi, darba nav? Mamma Ede bija laba stāstītāja un dziesmu zinātāja.

Pirmais darba rūdījums Zentai bija pēc 7. klases beigšanas. Strādāja par apkopēju Ābeļu pamatskolā. Meitenes pienākumi bija kurināt dampi, apkopt 2 govīs un mazgāt grīdas, nekrāsotas

koka. Bijis pamatīgi jāberž, lai dabūtu tīras. Kādu reizi skolu inspektors ieraudzījis, ka jauna meitene strādā tik smagu darbu, mudināja viņu iet mācīties uz Daugavpils Skolotāju institūtu. Vecāki nelaiduši. Tad sākušies kolhozu laiki. Kolhoza priekšsēdētājs ie-teica iet mācīties uz Skrīveru Lauksaimniecības vidusskolu. – Mak-sāja stipendiju – 200 rubļi. Tikai mācīes. Tēvs teicis kolhoza priekšsēdētājam, ka tik daudz nevajagot dot, viņa atpakaļ jau neatnāks...

Skrīveru skolā Zenta satika savu nākamāo dzīvesbiedru Ilgoni Martinsonu, liepkalni. Pēc 3 gadu „sadančošanās” abi apprecējās, vēl pirms diploma saņemšanas. Lai sievai nebūtu jāpār-raksta uzvārds skolas dokumentos. Pir-mā un vienīgā darbavieta Liepkalnē.

Vīrs – kolhoza „Jaunais darbs” priekš-sēdētājs, sieva – agronome kolhozā „Druva”. 1955. gadā piedzima dēls Jānis, 1957. gadā – meita Maiga. No 1963. gada Zenta sāka strādāt Liepkalnes ciema bibliotēkā. Ar sirsnību viņa atceras savas kolēģes Ērgļos – Māru Kāpostu un Maldu Gobu. Ar to sākās Zentas darbs kultūras laukā.

- Kaupmaņu Ermīne iedeva velosipēdu un teica – „Taisi kori!” Vajadzēja mācēt uzrunāt – ar draudzību un mīlestību – lai nāk dziedāt. Tā radās koris. Pirmais diriģents bija Ernests Aders. Bieži mainījās kluba vadītāji, mazas al-

gas. Pēdējā bija Ženija Bērzkalna. Ērgļos bija jāpiedalās koru sacensībās. Ko ģērbs mugurā? Katrai dziedātājai taču ir melna kleita. Rūpkombinātā uzšuva baltas apkaklītes un šlipsītes, un tā bija kora pirmā forma. Vēlāk Pīzeļu Marija noauda Krustpils novada tautas tērpus.-

Zentas dzīvī ienāca arī sabiedriskie pienākumi – Tautas kontroles grupas locekle, Ma-



Zenta Martinsona 21 gada vecumā.



Savā 85. jubilejas dienā.

donas Tautas tiesas piesēdētāja. Arī pašu saimniecībā darba netrūka.

Stāstu par dzīvi ir daudz. Kaut vai par viņas slavenajiem Jāņu sieriem! Kā tie jāgatavo, lai iznāk visgaršīgākie? Kad Ērgļos viesojās prezidente Vaira Vīķe-Freiberga (2000), vidusskolā viņa cienāta ar Zentas Martinsones sieru. Tas vests arī kā ciemakukulis uz Minsteres Latviešu ģimnāziju. Ērgļenieši tā arī saukuši par „Maigas mammas sieru”. Siltas atmiņas par brāli Albertu, „vēl trakāku dziedātāju”, par savu vedomāti Edi, vīra tēvu Arnoldu Martinsonu, darba gaitām kolhozā, Skrīveru skolas laiku, savas bērnības zemi Krustpils pagastā, bet sevišķi par saviem mīļajiem mazbērniem un meitu Maigu. Ar mirdzumu acīs Zentas kundze runā par sa-

viem „maziņajiem” – Initiņu, kura, 5 gadi veca būdama, solījās: „Es tev darīšu visu, tev nekas nebūs jādara”, Edgariņu, kurš pie vecāsmammas izgāja pirmo burtu un rēķināšanas mācību, Mārtiņu, kuru mīļojusi vēl sirsnīgāk, jo viņu sanācis mazāk auklēt. Gadu gaitā ir bijis viss – prieks un bēdas. Skumjas par pāragri Aizsaulē aizgājušajiem – vīru Ilgoni (1977) un dēlu Jāni, uguns nelaime mājās.

Atmiņu stāsti mijās ar dziesmām. Ik dziesmā ir kāds atspulgs, noskaņa no pašas dzīvī pieredzētā, izjustā. Dziesma Zentas kundzei bijusi tuva visu mūžu, jo daba apveltījusi viņu ar spēcīgu altu. Kādreiz pats Artis Kumsārs, Madonas mūzikas skolas direktors, folklorists, ir izteicis Zentai atzinīgus vārdus par viņas dziedāšanu – „Brīnīšķīgs, skanīgs alts!”

Tagad jau 11 gadus Zenta Martinsona dzied Liepkalnes ansambli „Pīlādžitis”. Tā ir viņas ikdiena. Kad Aina Grīva aicina uz mēģinājumiem, kuri notiek Ainas mājā „Ošiņās”, atteikt nevar, ja arī dažreiz gribētos „paslinkot”. Aina atbrauc pēc Zentas ar savu auto, un tūlīt aizmirstas viss nespēks un kaulu sāpes. Dziesma ārstē – to teica arī pārējās ansambļa dalībnieces. Viņu vēlējums jubilārei: „Lai tev vienmēr acis mirdz! Lai balss skan tā vienmēr kā šodien!” Kā veltījumu Zentai visas dziedāja viņas mīļākās dziesmas, kurās cildināta sirds bagātība, nedaudz paustas skumjas par aizgājušo jaunību, izteikta cilvēka dzīves jēga. Dziesmas sirsnīgas, skanīgas, uzrunājošas. To virsraksti jau vien ir zīmīgi: „Te man savu mūžu zaro”, „Acīs zilajās”, „Rudeni”, „Tavi gadi kā ābeles baltas” u.c.

Šīs nedaudzās epizodes no Zentas Martinsones dzīves lai ir kā sveicinājums jubilārei, liela un bagāta mūža gājējai.

Pilnīgs stāsta pieraksts glabājas Braķu muzeja arhīvā.

Anna Kuzina

Apsveicam!

**Apsveicam
KITIJU ZAĻIVSKU
ar dēla JĀŅA
ZAĻIVSKA
piedzimšanu.**



**SVEICAM, KOPĪGU DZĪVES
CEĻU SĀKOT:**

**TĪŅU un MĀRI BLŪMUS;
SANDU un JURI
ZVONAREVUS.**

**Apsveicam ērgļeniešus,
sausnējiešus un jumurdiešus
nozīmīgās dzīves jubilejās!**



**Elza Ozola
Daina Mača
Velta Skabarga
Roberts Koklačovs
Anna Misiņa
Ilga Dreimane
Zenta Pētersone
Aija Bokaldere
Marija Ivanova
Alīda Ķipēna**

„Ērgļu Novada Ziņu” izdevumā Nr. 7(56) ievietotās krustvārdu miklas atrisinājums:

Horizontāli. 1.Līdaka. 6.Panama. 9. Laucesa. 10.Patete. 11.Rucava. 12.Kaijaks. 13.Sisenis. 18.Skausts. 21.Sīlis. 22.Kedas. 24.Ābels. 25.Viskoze. 26.Kanoe. 27.Sopka. 29.Kvāla. 31.Kanskis. 33. Strauss. 38.Remarka. 39.Agnese. 40.Licejs. 41.Sirmais. 42.Skepse. 43.Siksna.

Vertikāli. 1.Lipstis. 2.Delons. 3.Aleksis. 4.Jumis. 5.Bekas. 6.Parseks. 7.Akacis. 8.Asaras. 14.Ikebana. 15.Etalons. 16.Sīlis. 17.Birkavs. 19.Ulbroka. 20.Telekss. 23.Ozols. 28.Ciprese. 30.”Atbalss”. 31. Kaijaks. 32.Nianse. 34.Uzbeks. 35.Seksta. 36.Omārs. 37.Arkas.

Ērgļu novada pensionāru ekskursija

Desmitajā augustā agrā rīta stundā pie Ērgļu pagasta domes sanācis prāvs pulciņš ļaužu, gatavi braucienam ekskursijā. Organizētāji – Ērgļu pensionāru padomes vadītāja Līvija Groza un viņas palīdze Veneranda Reine. Kā katru vasaru, arī šoreiz Ērgļu novada dome piešķīrusi pensionāriem skaistu atpūtas braucienu pa Latviju. Maršruta izvēle nebija nejauša – pēc iepriekšējās vasaras ekskursijas uz Kurzemi gribējās iepazīt arī citas skaistākās vietas šajā pusē.

Visi braukt gribētāji ieradusies. Lielais autobuss ir pilns. Līvijas kundze ieņem “stūrmaņa” vietu blakus šoferim Pēterim Sniedzem, un brauciens var sākties.

Līvija pastāsta par maršrutu un iecerētajiem apskates objektiem. Visus iepriecina jaunais Rīgas ceļš. Pirmie astoņi kilometri vēl ir ar grants segumu, bet tālāk – nesen liets asfalts. Autobuss ripo klusi un vienmērīgi. Dažs ekskursants pat brīnās, vai pareizi braucam, jo tik nepierasti – likumainā un bedrainā ceļa vietā nu vijas šis gludaiss, vairākos likumos iztaisnotais ceļš ar baltām marķējuma līnijām un sakoptām ceļmalām. “Ērgļenieši un visi pārējie apkārtnes iedzīvotāji jau sen ko tādu bija pelnījuši!” izskan vienprātīgs secinājums.

Pēc pāris stundām esam “Cinevilā” – kinopilsētiņā netālu no Tukuma. Gids Gunārs lietpratīgi visu parāda un kā īsts kino pasaules aizkulišu zinātnieks izstāsta par “Rīgas sargu” un arī “Rūdolfā mantojuma” filmēšanu.

Visi braucēji ir disciplinēti, ne uz

vienu nav lieki jāgaida, noteiktajā laikā visi ir savās vietās, un brauciens turpinās. Nākamais objekts – **Durbes pils**. Iebraucot Tukumā, uz galvenās ielas notiek liela rošība. Te rit ceļa būvēšanas darbi. Lielajam autobusam pamatīgi jānopūlas, lai pa šaurajām, likumainajām ielām nokļūtu galamērķī. Durbes pilī mūs sagaida īsta pils dāma skaistā, kuplā kleitā. Viņas stāstījumā mijas vēsturiski fakti un mūsdienu notikumi. Bagātīga un gaumīgi iekārtota ekspozīcija. Pārliedzinājāties par Tukuma muzeju labo slavu, kaut arī citos neieگریzāmies. Uzzinājām, ka pilī filmēti “Rūdolfā mantojuma” muižas skati.

Ceļš ved uz nākamo pieturvietu – **Šlokenbekas muižu**, kurā iekārtots Latvijas ceļu muzejs, ceļubūves tehnikas un zirgu pajūgu izstādes. Muzeju uztur un tā ekspozīciju iekārtojusi VAS “Latvijas valsts ceļi”. Gide mūs izvadā pa ekspozīcijām. Īpaši saistoša ir izstāde par iejūgiem un zirgiem. Patīkami arī tas, ka ieeja muzejā par brīvu.

Esam ieintrīģēti ar Līvijas Grozas stāstījumu par atpūtas centru “**Valguma pasaule**” pie Valguma ezera, kur tajā ietek Sloceņu upe. Īsti vietā ir teika, kā radies šis ezers, jo aiz autobusa loga sāk pamatīgi līt. “Tas noticis senos laikos, kad ezeri vēl lidojuši pa gaisu. Ja kāds atminēs tā vārdu – nokritīs. Bijis karsts laiks, ezers gājis kā mākonis. Kāda meita grābusi sienu un izsaukusies: “Kaut jel būtu kāds valgums!” Te uzreiz mākonis nokritis, un tagad šeit ir Valguma ezers,” tādu teiku pastāstīja mūsu Līvija. Valguma tobrīd arī mums pietika pārpārēm. Vie-

ta patiešām izcili skaista – mūsdienīgas ēkas neliela ezera krastā, ko ieskauj skaists egļu mežs. Lietus netraucēja sajūst šīs vietas vēsturisko elpu, īpaši tās neseno pagātni padomju varas gados, kad uz Valgumu atpūsties brauca augstas amatpersonas no Maskavas.

Vēlāk, kad jau atkal spīd saule un debesis ir zilas, esam nonākuši pie jūras – Apšuciemā pie hoteļa “Villa Anna”. Autobuss mūs pieved tuvu, tuvu jūrai. Jānokāpj pa kāpnītēm tikai pāris pakāpienu zemāk, un stāvam baltajā līdāgā. Jūra apbrīnojami rāma un mierīga, neviena vilnīša. Vairāki drosminieki tūlīt noauj kājas un brien ūdenī – ledusauksts! Tomēr gribas sajūst vēsā viļņa pieskārienu. Dažs atzīstas, ka redz jūru pirmo reizi... Te top ceļotāju foto – par piemiņu un uz tikšanas vēl kādreiz ar jūru.

Mājupceļš ved cauri mazajiem piejūras ciemiem. Ragaciemā apstājamies pie zivju tirgus un, sapirkušies tā labumus, dodamies mājup. Visi ir gandarīti par skaisto un piepildīto dienu. Nedaudz noguruši, bet bagātinājušies jauniem iespaidiem, sasniedzam Ērgļus, kur jumurdiešus jau gaida Agita Opincāne ar “karieti”, lai izvadātu ekskursantus pa mājām; savukārt sausnējiešus un liepkalniešus mājās aizved Aivis Masaļskis ar pagasta mazo autobusiņu.

Pateicamies Ērgļu novada domei par dāvāto braucienu, sociālā dienesta darbiniecēm un Līvijai Grozas kundzei par lieliski noorganizēto koordinēto ekskursiju!

Piecdesmit septiņu braucēju vārdā – **Anna Kuzina**

IZDEVĒJS – ĒRGĻU NOVADA DOME

Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pag., Ērgļu nov., LV-4840, tālr. 64871231

E-pasts: info@ergli.lv. Materiālus apkopoja: I. Daugiallo.

Iespiests: SIA “Madonas poligrāfists”, Madonā, Saieta laukumā 2a. Datorsalikums. Ofsetiespiedums. Metiens 600 eksemplāri.

Par rakstu saturu, stilu un sniegtās informācijas precizitāti atbild autors.